

311 02140
LYNG BENHARD D
VEI 3284 NR. 97

4033 FORUS

d retur: FRITT-FALL
Heggveien 20,
7650 VERDAL

CANPARA

PUBLISHED BY THE

CANADIAN SPORT
PARACHUTING
ASSOCIATION

8 ISSUES YEARLY

RATES:

\$10.00 CANADA

\$20.00 INTERNATIONAL

CSPA
NATIONAL SPORT CENTRE
333 RIVER ROAD
OTTAWA, ONTARIO
K1L 8B9

The most widespread
parachuting publication in
the Benelux.
Belgium's skydiving magazine
in Dutch language.

PEGASUS

The two-monthly magazine
you would not want to miss!

PEGASUS

Subscribe now by sending your
cheque to:
'Pegasus', Brusselstraat
145 B-1744 Dilbeek
(S.U.K.) (Belgium).

one year — 12 \$US
two years — 19 \$US

If you wish your copy to be sent by
airmail, add 7 \$US to your
subscription.

FRA KK.

KK BER OM AT KLUBBENE SOM HAR PLANER OM Å ARRANGERE
KONKURRANSER I 1985 SNARES SENDER INN DATO OG TYPE
KONKURRANSE. DEN SOM ER FØRST UTE VIL STILLE STER-
KEST NÅR DET GJELDER TEKNISK UTRUSTNING OG DOMMERE.
KLUBBENE ANBEFALES Å ARRANGERE KONKURRANSER UTFRA
IDEEN OM KRAV I FORBINDELSE MED DELTAKELSE I NM.

FRA RED.

RED FÅR STADIG EN MENGDE FF I RETUR SAMT HENVENDEL-
SER OM AT FOLK MOTTAR FLERE EKS. AV BLADET.
HUSK Å MELDE FRA TIL NAK, IKKE TIL MEG, OM ADRESSE-
FORANDRING. IKKE LAG NOEN BRUDULJER OM DU MOTTAR
FLERE BLAD, DET HAR SIN ÅRSÅK I AT MANGE HOPPERE ER
MEDLEMMER I FLERE KLUBBER. FORÆR BLADET TIL KJENTE
ELLER KAST DET.

FOTOKONKURRANSEN.

FOTOKONKURRANSEN GIKK I VASKEN P.G.A. KUN EN DELTA-
KER I HVER KLASSE. MULIGENS VIL DET BLI GJORT NYE
FORSØK.

NEW!

NEW!

SKYDIVER MAGAZINE

European Skydiving Magazine
english and german language

12 issues, monthly publication
approx. 40 pages each month

the up-to-date
european skydiving magazine!

annual subscription

12 copies

German Mark West

DM 66,-

please send your order and cheque to

SKYDIVER MAGAZINE

Verlag H. Fischer
Brunnenstraße 35

D-8959 Rieden am Forggensee
West-Germany

Please allow 30 - 60 days for the receipt
of your first issue.

FRA LAGERET

selges tidligere Fritt-Fall for
kr. 7,- pr stk.

Følgende nr. finnes på lager:
1974-4, 1975-2, 1976-2/3/4,
1977-1/2/3, 1978-1/2, 1979-3/4,
1980-1/2/3/4, 1981-1/2,
1982-1/2/3/4, 1983-1/2/3/4,
1984-1/2/3/4.

Det finnes kun få eks. av en
del nr.
Vil du sikre deg noen så be-
still snarest.

FRITT-FALL

NR. 5 1984 12. ÅRGANG

FALLSKJERMSEKSJONEN
NORGES LUFTSPORTSFORBUND

TANDEM-HOPPING: Litt snags.

Kilde: "Skydiving"

Oversatt av: Pål Bergan

Antioch Sport Parashute Center i Nord California måtte nylig innstille tandemprogrammet sitt etter skader på hovedskjermen de brukte. Senteret eier 2 Strong Enterprises Mighty Mak på 425 ft.², og returnerte begge til fabrikanten for reparasjon. På en av kalottene revnet underduken og på den andre røk en styreline. Begge kalottene ble landet trygt.

Tandemhopping, der to hoppere henger under samme hovedskjerm i hvert sitt seletøy, har i U.S.A. eksperimentell status og utføres på dispensasjon fra myndighetenes regler. Dispensasjonen til å hoppe med passasjer gjelder kun representanter fra Strong Enterprises og Relative Workshop Inc., Antioch representerte Strong Enterprises.

Bill Jones, Antiochs eier, sier at feilfunksjonsfrekvensen er uakseptabel når publikum er involvert. Han er allikevel entusiastisk, og ønsker å komme igjen så snart barnesykdommene er kureret.

Kalottene fra Antioch hadde ikke nådd frem til Strong Enterprises da dette ble trykket. Bill Morrissey, firmaets tandem-representant, sa han antok at det ikke dreide seg om så store ødeleggelser på kalottene. Slike ting kan når som helst inntreffe under utvikling av nytt utstyr, og at det fremdeles er på eksperiment-stadiet.

President i Relative Workshop, Bill Booth, mener at tandemkalottene feilfunksjonerer for ofte. Relative Workshop har ødelagt to kalotter, i begge tilfeller skyldtes det at en av bremsene løsnet for tidlig under terminalåpning. Firmaet har siden det forandret bremsesystemet, men har ennå ikke funnet ut en måte å senke hyppigheten av innfiltring av styrelinene.

Strong Enterprises har gjort ca. 20 hopp med en liten bremseskjerm som senker hastigheten på tandemhopperne ned mot terminalhastighet til en enkelthopper. Bremseskjermen minsker kalottødeleggelse og åpningssjokk.

Flere tandemhoppere har klaget på ubehagelige åpningssjokk. En hopper fra Texas, som var passasjer på en Strong Enterprises rigg, brakk et ribben i åpningen. Det er mest i terminalåpning at åpnings-sjokket forårsaker problemer. Bill Booth tror ikke at pakkingen har så stor betydning på de modifiserte Pioneer Hi-Lifter som de benyttes. Jerry Roulliard, fra Texas, sier derimot at pakkingen har betydning for åpningssjokket, og videre at han har gode erfaringer når fronten og halen på skjermen rulles inn mot midten. Roulliard tilbyr tandemhopping kun til utvalgte kunder, ihvertfall inntil det er flere erfaringer med utstyr og teknikk.

Det er gjort 4 tandemhopp i Norge, alle på Østre Åra. Det har ikke vært noe av overnevnte problemer. Alle hoppene ble utført med Relative Workshops ombygde Vector med en TC-9 hovedskjerm.

ETTERLYSNING

DERSOM DU HAR FÅTT REGISTRERING NHN PÅ
DIN PLOMBRTANG, VENNLIGST TA KONTAKT
MED SEKRETARIATET. JEG MANGLER NAVNET
DITT! SPØR ETTER ODD.
RING: 02-415224

F/NLF
BOKS 9596 EGERTORGET
0128 OSLO 1

Ola-taktikk; - vent og se. Dersom sistnevnte skal følges, frykter jeg for at vi ikke "får synet" før vi er satt på bakken.

Dette er det våre "troverdige kamerater" er i ferd med å forårsake, og som kan bli resultatet om vi bare skal diskutere. Vi må reagere på en adekvat måte som viser samfunnet at vi er i stand til å rydde i eget bo. Et evt. lovforbud for kanskje (?) å forhindre gjentakelser, er jeg enig i at vi ikke er tjent med. Vi må derimot ved enhver anledning påpeke overfor alle at fjellhopping er farlig, fordi:

- ingen kan garantere at skjermen etter åpning umiddelbart flyr i ønsket retning.
- frittfalltiden tillater ikke utøveren å forflytte seg til åpent luftrom, tilsvarende det som er nødvendig for med sikkerhet å ha tid til korrekte prosedyrer under enhver situasjon.
- vindforhold og luftstrømninger langs en slik fjellformasjon er uberegnelig.
- et uheldig utfall vil normalt få konsekvenser også for andre enn utøveren (redningsaksjon).

I tillegg bør det ikke være tvil om hvilke konsekvenser en evt. overtredelse vil få for utøveren, selv om alt skulle "gå bra" forøvrig.

Ja vel. Dette er min mening. Selv om argumentene er kjent, tror jeg det er viktig at disse gjentas i detalj slik at det ikke er tvil om hva fallskjermhopping er, - hva fjellhopping er - og hvorfor seriøs fallskjermssport tar avstand fra sistnevnte.

Å lete etter en evt. forklaring på hva slags individer det er som bedriver en slik virksomhet, tror jeg ikke er nødvendig.

Ut fra en total vurdering vil den enkelte leser kunne finne det ut selv.

Dermed vil jeg avslutte med min "barnelærdom":

- SIKKERHET ER IKKE FEIGHET
- DRISTIGHET ER IKKE MOT

Lederen i "Nye Troms" den 29/8-78. (signaturen twt er redaktøren av "Nye Troms")

FALLSKJERMHOPPING

For andre gang i løpet av kort tid har en fallskjerm sviktet under hopping på Bardufoss. Den første gangen ble hopperen slått ihel mot bakken. Den andre gangen - sist helg - var det med nød og neppe at en reserveskjerm åpnet seg. Denne reserveskjerm sammen med det faktum at hopperen havnet i et myrhull reddet liv denne gangen.

Fallskjermhopping er aktivitet for umodne mennesker i psykisk ubalanse. Kan hoppingen ha noen virkning som terapi har den sin berettigelse. Noen andre fortrinn eller fordeler ved fallskjermhopping finnes ikke. Denne utvekst har noe av den samme funksjon på bruk- og kast samfunnet som gladiator kamper dyr/menneske eller tyrefektning i mer primitive kulturer.

En kan si at mye av dagens toppidrett eller former for idrett (kfr. <<motorsporten>>) er fullstendig absurd. Det forhindrer ikke at fallskjermhopping synes å ta prisen. Av en eller annen selsom grunn anses det <<toft>> blant ubefestede sjeler å hoppe ut i lause lufta uten annet mellom seg sjøl og døden enn en tynn nylonskjerm. Men det finnes betydelig mer intelligente måter å oppdage seg sjøl på. Måter som ikke skader andre mennesker i samme grad.

Avisene skriver ikke om sjølmord. Nærmiljøet som danner grunnlaget for sjølmord trenger alle former for beskyttelse, hjelp og behandling. Vi heller til den oppfatning at massemedia ikke burde omtale fallskjerm-

Seminares hensikt var å klargjøre så mange standpunkt som mulig slik at et komplett opplegg kan foreligge før årsmøtet.

Temaene som ble behandlet var:

- 1) Analyse av utgangssituasjonen.
- 2) Strategiformulering.
- 3) Strategisk plan.
- 4) Definisjon og arbeidsmål.
- 5) KK's - årsplan.
- 6) Budsjett.
- 7) Daglige avgjørelser.

Sammen med B-kurset hadde man også en seanse på 4 timer sammen med Willy Railo. Dette ble meget godt mottatt, alle var enige i om at her var det mye å hente. KK-seminaret ønsket å kunne bruke W.R. også i fremtiden.

Alle temaene ble ikke like grundig behandlet. Til det var tiden for kort, og ikke alle temaene trengte like grundig behandling.

Jens Henrik ga oss, i utgangspunkt følgende retningslinjer:

Bestem nå:

- Hva som skal gjøres.
- Hvem som skal gjøre det.
- Når det skal gjøres.
- Hvor det skal gjøres.

En utfyllende rapport fra seminaret vil foreligge når alt stoffet er bearbeidet, les den. Til så lenge nøy dere med dette:

- Norges-Cup i forskjellige grener.
- Min. deltatt i 1-2 konk. i sesongen for å få stille i NM.
- Treningssamlinger.
- KK-oppmenn i klubbene (arr. konk. bl.a.)
- Flere utdannes på F/NLF's tekniske utstyr.
- Innfører 4-mann's lagpres. i NM.
- De offisielle grener, kl. A, lagpres. og RW-4/8 prioriteres i NM.
- Noe Free-Style i NM-85 (tren!).
- Sterk satsing på sponsring ved hjelp av "proffe" krefter.

KK ser lysere på fremtiden nå når man er flere om å jobbe for sterkere konkurransesatsing.

Neste KK-seminar ble planlagt til feb. - mars/85.

KK-form Claus og Tor Erik Stranna

Stig W. Waade og Jarle Bakk

Stig Bjerneberg 6 hoppere ekskludert, foreløpig. Visste ikke disse at BASE-hopping er forbundet med stor fare? At fjellhopping er fordømt av forbundet, og at de som hopper fra fjell vil bli ekskludert?

Fjellhopping er ikke fallskjermhopping. Hvem andre enn vi som driver med fallskjermhopping skjønner det?

"Mannen i gata" vil alltid forbinde et hopp fra fjell med vanlig fallskjermhopping - det er jo fallskjermhoppere som utfører det. Og når det så går galt, vil vi alltid bli sett på som en gruppe.

Etter alle års arbeid med å få fallskjermhopping akseptert som en idrett, er det synd at noen få skal ødelegge dette arbeidet bare av egoistiske hensyn.

Vi har våre regler, laget av vårt eget forbund, og disse må vi overholde. Det ville jo være for ille om vår virksomhet må vurderes av stortinget. Hvilken negativ PR det ville bli.

Når selv en så erfaren mann som Carl Boenish kan stryke med under fjellhopping, burde det vel få opp øynene på de fleste, men nei. Selv ikke det tok enkelte lærdom av, uten tanke for faren de utsetter seg selv og andre (redningsmannskap) i.

Det det hele går ut på er: Vi ønsker ikke at folk skal slå seg ihel med fallskjerm på ryggen, og aller minst at andre skal slå seg ihel under forsøket på å redde dem. Forbundet har vist seg sitt ansvar bevisst ved å ekskludere disse hopperne. - Vondt, men nødvendig.

Som også sagt i brevet fra styret F/NLF: Vi er en liten gruppe hvor alle kjenner hverandre som hoppkamerater. Og da gå hen og ekskludere en kamerat kan være vondt. Men det burde ikke være forbundet som ønsker seg langt vekk. Det burde de gjøre som har bragt oss i denne situasjonen.

Ellers er vel det meste sagt om fjellhopping i tidligere skriv og innlegg.

Når det gjelder spørsmål om status etter soning, kommer det jo i første rekke an på hvor lang tid

det er snakk om å være ekskludert. Men la oss gå ut fra 2-3 år. Start på elevbevis eller A-sert. Alle lisenser gjøres ugyldige. Btersom ny status som instruktør, MK eller annet skal gjøres gyldig igjen må utsjekker og kurs tas på nytt.

Per Gunnar Sonvisen Aktiviteten i Trollveggen

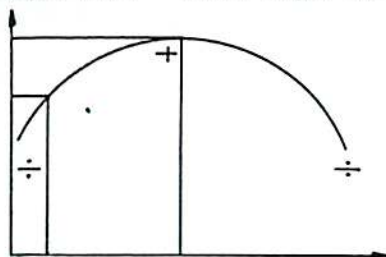
har tilsynelatende blusset opp igjen. Seks av våre hoppkamerater har mistet sine sertifikater og lisenser, og er for et ukjent antall år fremover avskåret fra enhver form for sivil fallskjermhopping. DISSE "hopperne", om vi nå kan kalle dem det, har kun seg selv å takke for den situasjonen de er kommet opp i. De har brutt de helt klare, og entydige, lover som vårt forbund har vedtatt i forbindelse med slik aktivitet. De er forbrytere i vår organisasjon og må derfor ta den, etter min mening, rettfærdige straff de er blitt idømt. Då BASE-hoppsyndromet for alvor meldte seg i Norge, sommeren 81, ble vi alle utsatt for påvirkninger og mediasjokk. De fleste av oss gjorde oss opp en mening, tok et standpunkt, og var mentalt istand til å se viktigheten av å beskytte vår idrett ved å holde seg unna slike aktiviteter. Noen av oss var dessverre ikke like klarsynte. De var ikke istand til å stå imot fristelsen og utfordringen, som klart var i strid med sportens ideologi, og i sin mentale forvirring utførte de handlinger som de idag er blitt dømt for.

Vi er åpenbart irritert og forbannet på disse menneskene som ikke klarte å styre sin hunger etter sensasjon og selvfremskaffelse. Synd er det også at mennesker som gjennom år har vært sentrale personer i våre miljøer har tråkket så brutalt i salaten at de ikke lenger er ønsket på noe hoppfelt. Enda mer betenkelig er det at resten av fallskjermnorge nå vrir sine hjerner for å markere sin misnøye, og vrede, med disse menneskers handlinger. Er det vår organisasjon verdig å trække

Med +psyke mener Railo følelser, tanker og energi, tilstander som styrer kroppen på en fordelaktig måte. -psyke er det motsatte - følelser, tanker og energi som har negativt fortegn, og som derfor styrer kroppen (og prestasjonene) negativt. Spørsmålet utøveren må stille seg er: "Hvordan kommer jeg over i +psyken?" Stikkordene er: Psykisk trening, psykiske forberedelser og oppvarming.

Psykisk spenning (aktivisering) er ikke bare, som mange tror, forårsaket av nervøsitet. Det kan nevnes at den psykiske spenning gjerne øker sammen med økt motivasjon, ved aggresjon, ved fysisk aktivitet og ved glede.

Railo påpekte at spenningskurven, for den enkelte utøver, kan ligge meget høyt - eller meget lavt (manglende motivasjon).

Det er den enkelte utøver som best kan finne ut hvilket spenningsnivå som er best for en selv, dette ved å observere seg selv systematisk, spesielt under konkurranser, og senere gjør notater og foretar en analyse. Spesielt lærerikt er en slik gjennomgang når man enten har lyktes spesielt godt, eller i større grad har mislykkes. På denne måten kan en få noe positivt ut av også dårligere konkurranser.

Nervøsitet og selvtillit.

Dette var et tema som Railo viet stor oppmerksomhet. Han påpekte at de beste utøverne er de som har evnen til å bevare sin selvtillit når det virkelig gjelder.

Det er viktig å understreke at en av måtene å opprettholde selvtilliten på er å kontrollere sin nervøsitet. Men det finnes også andre måter som kan være vel så viktige, og kanskje enklere å finne ut av.

- Utøveren føler seg akseptert av lagkamerater, uansett resultat.

- Utøveren får ikke negative kommentarer, uansett prestasjoner.

- Utøveren finner åpenhet, støtte og oppmuntring i gruppen.

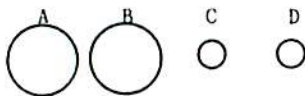
Disse tre punktene er - ved siden av kontroll av nervøsitet - det viktigste for selvtilliten, dvs. å bevare, samt å forsterke den.

NB!!! Selvtilliten BYGGES OPP i et positivt miljø.....

Selvtilliten RIVES NED i et negativt miljø (intet er enklere enn å ødelegge selvtilliten til personer).

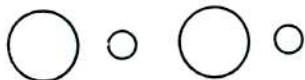
Railo trakk frem prestasjonsfrykt. Han sier: "Et av motivene for at mennesker driver med konkurranseidrett er ønske om fremgang. Dette ønske følger som en skygge av REDSELEN for å mislykkes."

Fremgangs-ønsker

Prestasjonsmotiv

Nederlagsfrykt
(prestasjonsangst)

- B er den beste idrettsutøveren med hensyn til prestasjons-motivene. Fra et prestasjonssynspunkt er det bra å ha sterke ønsker om å få

event. B-C-kurs, helst etter ein del år. Vel dette var mi personlege meining, håpar våre tillitsvalgte slepp oppleve meir elendigheit frå våre medlemmer i samband med Trollveggen. *

Jan Hole

Min mening om fjellhopping er helt klar - det er galskap. Dette fordi at det er for mange usikre forhold til stede, ingen kan si om det vil ende godt. Og ikke minst, at dersom det skulle ende galt må det settes inn et stort risikofyllt redningsarbeid. Dette burde være nok til at hopperne avholder seg fra å utføre slikt. Forbundet har satt opp helt klare regler og reaksjoner som burde forsterke inntrykket. Den internasjonale organisasjonen vår er også involvert.

Når enkelte personer likevel utfører fjellhopp tror jeg det må være mangel på verdier og mål i sporten, det må være en måte å hevde seg på.

Det kunne sikkert vært like tilfredsstillende for disse personer å vise kameratene gode prestasjoner i RW og pres. dersom sporten hadde vært mer konkurransebetont.

Jeg tror at disse personer innen fallskjermporten kan sammenlignes med lovbrutere i samfunnet forøvrig. De har gjort noe galt og det skal de straffes for, både for sin egen del, og for å vise samfunnet at disse gjerningene tar vanlige hoppere sterk avstand fra.

Jeg tror vi er inne i en viktig periode i norsk fallskjermport - at dette er en idrett, og at vi legger stor vekt på sikkerheten. Jeg mener at de som har hoppet i fjellet kan komme tilbake til sporten vår, men vi må være spesielt oppmerksomme på dem. Det må la seg gjøre å få disse personer til å forstå at vår sport er idrett, ikke enkelte situasjoner av farlig karakter. Dette for å bevise noe for seg selv, noe som alle andre vet er farlig, og som kan få et katastrofalt utfall.

Hvilket ansvar skal disse personer

få etter endt eksklusjon? Overlatelse av ansvar må skje gradvis med en streng kontroll fra HI, styret i klubben og fra sentralt hold.

Er hopperen erfaren bør han settes tilbake på B-nivå minst 1/2 år for han kan overlates noen som helst form for ansvar.

Å skyve han helt ut av sporten tror jeg ikke er riktig, han bør kunne få bevise for seg selv og andre at han kan fungere som en ansvarsbevisst hopper. Det gjelder å gi hopperen en ny holdning til sporten rent idrettslig. Dette tror jeg vi kan gjøre med å øke konkurranseaktiviteten i Norge

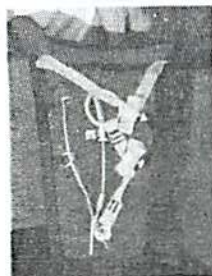
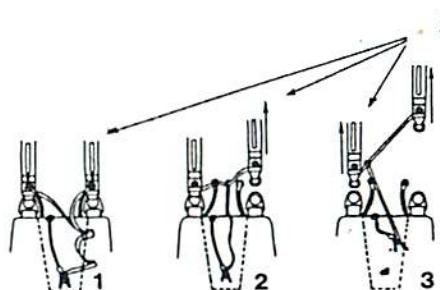
Bent Vidar Lindsetmo

Det er et problem mange bilister sliter med nå for tiden, nemlig farstdumper. I et tettbefolket strøk er publikums oppmerksomhet tettet mot bilisten p.g.a. at hans opptreden kan bety liv eller død. Fartssyn-dere representerer en fare, og fartsgrenser og trussel om bot og fengsel bryr han seg ikke om. Resultatet blir da en kollektiv straff i form av farstdumper. En straff som rammer alle, både fartsbøller og de normale bilførere.

Et slikt problem kan lett bli fallskjerm-Norge til del. Hoppere over-trer våre lovregler og bryr seg ikke om sanksjonstrusler. Hva blir resultatet hvis f.eks. to redningsmenn forulykker i Trollveggen under en redningsaksjon for å berge en gal fjell-hopper?

Myndighetene vil blande seg inn fordi vi ikke klarer å ordne opp inn-ad. Klubbdrift vil bli meget vanskelig da vi er avhengig av at en rekke personer er velvillig innstilt overfor oss. Vårt møysommelige arbeid for å få en æret og respektert plass i solen vil falle langt tilbake. Det arbeides mye for å eliminere de farene vi allerede har i fall-skjermporten, å skape nye er vi ikke tjent med.

Hoppere som hopper, eller planlegger, fjell-hopping er klar over dette, men gjør det allikevel.

BILDENE:

1. Fallskjerm-Norge vil også i fremtiden basere de første hopp på line-utløsning. Linen vil være basert på en pinne, og ikke brytetråd.
2. Cutaway-system med automatåpner er en integrert del av hele produktet.
3. Cutaway gjennomføres lik den erfarne hopper gjør, i tillegg til to backupsystemer: automatåpner og cutaway-systemet L.O.R. hvor den siste riser som forlater seletøyet drar ut reservepinnen.
4. FXC-12000 automatåpner er sydd som en del av seletøyet. Den trenger kun en årlig overhaling, og eller en kontroll ved hver reserve-ompakking. Det første gjøres ved å sende den til fabrikk. Det siste gjøres av Materiellkontrollør ved hjelp av en vanlig plastpose.
5. Cutaway-systemet L.O.R. sikrer at den riseren som sist forlater seletøyet drar ut reservepinnen.

J.H.J.

utdanningssystem i ferd med å produsere flere Jeremiassener? En farlig tankebane, men det er en kjensgjerning at det er våre folk, som vi i vårt system har utdannet, som hopper i fjell. De som hittil er ekskludert har bekjent sin synd og fortalt til fallskjermnorge at det var dumt og lite gjennomtenkt det som blei gjort. Det er ukjent for undertegnede om sertifikatet er utstedt tilbake til vedkommende. Dette viser jo at en slik handlemåte som eksklusjon er effektiv og får folk til å stoppe opp og tenke. Men om det får slike utslag i det siste tilfellet ja det vil bare framtida vise.

Skal vi komme videre i vår idrett, jeg tenker på videre utbygging av hoppfeltene i regionene, økt konkurranseaktivitet både på topp-plan og i klubbene. For å få økt landslagsaktiviteten er det på klubbplan at hopperne må satse og få lagt forholdene til rette for å kunne satse. For å få til dette må holdninger skapes slik at det som finnes av ressurser settes inn på de riktige stedene. Holdninger må skapes slik at folket i systemet bruker tildelte ressurser på den beste måten.

Også med hensyn på fjellhoppingen må et holdningsskapende arbeid oppstartes slik at overhodet ingen kommer inn på tankebaner som kan resultere i slik aktivitet. I de senere år er en holdningsendring "gjennomført" på materiellsiden. En liknende prosedyre må settes i gang nå. Styrt og kontrollert sentralt. Skal formann Torolf sin optimisme spre seg nedover i hierarkiet eller.....?

Skal så "fjellfolket" få sine sertifikater tilbake etter en tidsavgrenset eksklusjon, og ny søknad om opptak? Ja, men styret F/NLF må vurdere slik de nå gjør hvert enkelt tilfelle. Hoppere oppe i hierarkiet, eksempelvis hoppere med materiellkontrollørstatus, instruktører, hovedinstruktører og tilslitsvalgte på alle trinn, altså folk som skulle visst bedre, må få en større smekk. Men "drepe" dem som fallskjermhoppere? Nei, det

tror jeg ikke er vegen å gå. Uansett så er det styret i F/NLF etter retningslinjer fra årsmøtet som må ta avgjørelsen.

Thor Pedersen Først kommentar til redaktøren har ordet i Fritt-Fall 94/1984. Jeg støtter fullt ut vedtaket til F/NLF som fører til eksklusjon for de som skader sportens anseelse, men mener det er å gå for langt når redaktøren setter seg selv som overdommer i denne artikkel.

Det er en stygg dobbelmoral ute og går. Under et visst mesterskap i år ble det flere ganger kjørt opptak av fjellhopping i Trollveggen, pussig at slikt ikke blir kommentert i Fritt-Fall.

Så over til dine spørsmål i brevet jeg mottok:

1. Hvilket sertifikat skal han/hun få starte på?
2. Skal han/hun kunne bli HM-I-HI-MK?
3. Skal han/hun overhodet kunne, i fremtiden, ha ansvar for noen del av personell/materiell tjenesten i vår virksomhet?
4. Skal han/hun få lov til å ta vare på seg selv (B-sertifikat) - eller er den evige elev født?

Dette er ikke lett å svare riktig på. Mange gjør ting som de senere angrer på og ønsker det ugjort. De kan senere utvikle seg til å bli meget pliktoppfylgende personer. Derfor synes jeg det er vanskelig å begrunne dine 4 spørsmål.

HI'en i hver enkelt klubb, som kjenner disse hopperne, bør i samarbeid med klubbstyret sende noen ord til styret i F/NLF etter en viss tid.

Vi har jo enkelte tullinger som aldri forandrer seg, men så lite som fallskjermmiljøet er skiller de seg fort ut, og disse kan man jo vurdere hva som skal gjøres med når eksklusjonstiden er over.

Jeg forsvarer ikke disse som har hoppet i Trollveggen, hverken før eller etter forbudet. Det var jo disse første som dro igang hele den forbaskede fjellhoppingen. Enkelte av disse første går rundt på hopp-

Nye instruktører.

Fallskjerm-Norge fikk i helgen 9.-11. nov. 18 nye 1-2'ere.

B-kurset gikk på NIH samtidig som KK-seminaret ble avviklet på samme sted.

De beste på kurset var:

- 1 Bård Mikkelsen
- 2 Tor Øvrebø
- 3 Jostein Bjørnsen
- 4 Finn Brede
- 5 Ove Fredheim
- 6 Stig A.Graven
- 7 Odd Heimstad
- 8 Steinar Moen

6 stk. av kandidatene strøk, hvorav 2 stk. både på teori og den praktiske delen.

Kurskritikk som fremkom var bl.a.:

- bra åpning av J.H.J.
- tvetydige spørsmål
- må forberede seg
- Willi og Ivar TOPP
- mer praksis og mindre teori i instr.-tekn.
- mer om fallskjerm-utstyr
- mer stoff som ikke står i kompendiet
- blir ikke instr. på 3 dager
- +++++

Bildene: 1. Ole Baalsrud A&B, Jostein Bjørnsen SFSK, 2. Kåre Kveseth-Hagen KSFSK, Johnny Høiland L&L FSK, 3. Steinar Moen Voss FSK, Finn Brede Oslo FSK, 4. Bård Mikkelsen HJFSK, Alf Schönhardt SFSK, 5. Odd Heimstad A&B, Hans Olav Bjørnsen Svalbard, 6. Kjartan Reithaug Kjevik FSK, Tor Øvrebø Oslo FSK, 7. Stig A. Graven Troms FSK, Evy Bentzon Bodø FSK, 8. Nicolai Songe-Møller SFSK, 9. Jørgen Westin A&B, 10. Ove Fredheim DFSK.

Kjell Slettaker fra Bergen FSK var ikke til stede da bildene ble tatt.

Herleif

Ole Bjørn Fygle Det er vel ingen tvil om at det finnes flere fall-skjermhoppere i Norge som har lyst til å dra til Trollveggen, men som ikke tør av frykt for å bli oppdaget. En del er det også som har reist dit for å hoppe, men som ikke har kunnet pga. værforhold.

Jeg hadde selv lyst til å prøve dette for et par år siden. Særlig etter at jeg så filmen fra Trollveggen (populært kalt fall-skjermporno). Som fersk B-hopper var jeg fast bestemt på at dette skulle også jeg prøve. Det skulle vel være unødvendig å fortelle at jeg har skiftet mening siden den gang.

I likhet med Selmer Hagen har jeg også blitt "skyteskive" pga. episodene i Trollveggen i sommer, og ikke minst etter de to ulykkene i høst. Hele denne "smørja" har gjort det svært vanskelig å forsvare fallskjermhopping som sport. Uansett hva jeg sier om definisjoner i Håndboken, så refereres det stadig til Trollveggen ("Det er fortsatt kun fallskjermhoppere som hopper i Trollveggen").

På årsmøtet 1983, i Sandefjord, ble det vedtatt en eksklusjonstid på minimum 2 år for BASE-hopping. Jeg var selv en av dem som gikk inn for 2-års-grensen, men etter det som har skjedd siden den gang mener jeg den burde økes fra 2 år til livstid.

Med en livstidsdom vil opinionen forstå at vi tar problemet alvorlig, i motsetning til bl.a. svenskene som bare skyver problemet fra seg. Dessuten vil vi (forhåpentligvis) bli kvitt problemet for godt. Fallskjermhopping er jo en fantastisk idrett/hobby for ganske mange etterhvert, og det er jo for jæv... at enkelte idioter (bl.a. en Hovedinstruktør!!!) prøver å ødelegge alt arbeidet som er gjort opp gjennom årene for å få idretten respektert.

Nei, få dem vekk! Jeg tror ikke vi mister noe vesentlig ved å sette dem på bakken for godt. Kanskje vi heller unngår at flere blir fristet.

SERT. 1984.

D-SERTIFIKAT

334 KONRADSEN, Thor A
335 OLUFSEN, Kjetil
336 HORVEI, Kjell A
337 WEBJØRNSSEN, Tjodolf
338 STENBERG, Stig
339 TILLER, Tor
340 STENBERG, Terje
341 STOLTENBERG, Arnfinn
342 HEGLAND, Hans K
343 MIKARLSEN, Ivar
344 MARTINSEN, Ole M
345 BJØRNSSEN, Jostein
346 SCHONHARDT, Alf
347 BANG, Nicolay
348 OLTEDAL, Heikki L
349 FYGLE, Ole Bjørn
350 FLATEN, Terje
351 SARDELLA, Nancy
352 BREEN, Yngvar
353 MOSBERG, Tone
354 REITHAUG, Kjartan
355 JOHNSEN, Per W
356 DANIELSEN, Ulf
357 GRØN, Terje
358 BENTZON, Evy
359 WISTVEN, Odd A
360 THORSEN, Tom
361 ØVREBØ, Tor
362 ASPHEIM, Gerhard jr.
363 UGLEBAKKEN, Oddvar
364 ERIKSEN, Jan E
365 WARREN, Peter
366 EIDE, Trond
367 DYBÅ, Tore

C-SERTIFIKAT

453 KULSRUD, Per
454 LINDBERG, Bjørn
455 HAGEN, Carsten
456 TVERSLAND, Bjørn
457 BERGET, Jan
458 HØILAND, Jonny
459 RØDØ, Andreas
460 FLATEN, Terje
461 KVESETH-HAGEN, Kåre
462 WANG, Jan
463 BENTZON, Evy
464 SÆTHER, Elisabeth
465 BRINCMANN, Rolf
466 DYBÅ, Tore
467 SOLDAL, Egil

Heisan, HOPP-san.

Vi er tre "skydivere" fra Kongsvinger FSK som sitter sammen i høstmørket og tenker tilbake på hva vi har vært med på i år.

I påsken var vi en tur over til "sota bror" i Vesterås. Heisen i klubben er Dove'n som var i Arvika. Verdens mest komfortable hoppfly med god plass, stor dør og stereoanlegg.

De har der, som så mange andre steder, problemer med flystøyen. Så de benytter ofte en militær flystripe der utlendinger ikke har adgang. De har egen klubbstue hvor det er plass til å pakke, 4 overnattingsrom, stue, kjøkken, bad, kontor og syrom. Kort sagt: et bra sted.

I slutten av mai reiste vi med store forventninger til Texel boogie i Nederland. Vi forlot Oslo i regnvær som forfulgte oss helt fram. Hoppfeltet på Texel er et rikssenter for Nederland, hvor det er hopping hver dag, hele sommeren, fra en Pilatus Porter.

Under boogien var det stilt to Twin Ottare til disposisjon, men p.g.a. få skydivere ble bare den ene brukt.

Noen av de første vi traff der var Tor, Stein og Finn fra Oslo. Vi hadde mye moro sammen.

På den uken vi var der ble det kjørt to kurs. Det var rikelig med utstyr til utlån der, og en hel hangar med pakkebord til rundkalotter. De hadde instruktør for A.F.F. der. Det ble også gjort tandemhopp. Erfaringer fra Texel:

Store landingsområder, men se opp for diker (spør Stein).

Hopp aldri med tyskere (spør Tor).

VISA-kort, ikke brukbart.

Mye regn + lite hopping = mye ØL. Spørsmål fra nederlandsk hopper: "Hopper dere like bra som dere drikker?"

Etter 6 dager med regn satte vi nesa mot Vesterås hvor det var spådd bedre vær. Der meldte vi oss på en 10-manns speed-star konkurranse hvor lagene ble scramblet. I hvert av lagene var det minst to på erfaringsnivå under 100 hopp. Første dagen fikk vi kun 7 brune, og stor var overraskelsen da fire

av de seks lagene klarte å bygge formasjonen komplett. P.g.a. regn her også ble det kun to hopp på hvert lag. Det var nordmenn med på laget som vant.

Hjemme i Kongsvinger har vi ingen flystripe, men har hoppet noen helger på Haslemoen. Karl og Nancy har blitt medlemmer i klubben, og de bor på en farm bare en feilspott fra stripa på Haslemoen.

Bjørn har kjørt to kurs, men det siste er i skrivende stund ikke kommet i lufta. Ellers har vi begynt å få smaken på CRW, noe som er moro så lenge man tar det forsiktig. Vi har laget blant annet downplane og corkscrew.

Nå går vi bare og venter på at isen skal legge seg slik at vi får stripe på Sigernessjøen.

Hilsen Trond (med god hjelp fra Ronny og Geir)

KANSKJE ALLEREDE I 1985!

- vil det bli 4-manns lag i lagpres. i NM.
- vil det bli noe Free-Style i NM.
- vil det ikke bli kl. C i NM.
- vil man måtte ha 100 hopp på firkant for å få være med i NM.
- må man ha deltatt i min. 2 konkurranser før NM i de grener man tenker å delta i.
- vil de offisielle NM-grener bli prioritert (RW4, RW8, Lagpr. og kl. A).
- vil det bli arrangert norges-cup i forskjellige grener.
- vil klubbene måtte oppnevne KK-oppmenn som vil få som oppgave å arrangere lokale konkurranser.
- vil det bli "finaleomganger", under NM, i alle grener.
- vil finalen i norges-cupen gå i Kollen.
- vil det komme inn mere sponsor-penger til forbundet.
- vil det bli treningssamlinger for alle grener.
- vil det bli dommere til stede under treningssamlinger.

923 HEGRENES, Kåre S
924 SOLBERG, Kjell V
925 BERGERSEN, Rolf G
926 DOWSON, Matthew
927 STAL, Knut
928 SALOMONSEN, Jonny
929 FOSSNES, Kristin
930 HAUKÅSVEEN, Jon
931 SKJERVE, Bjørnar
932 STENVOLL, Trude
933 NIKALSEN, Martin B
934 OLSEN, Dag
935 SPETS, Trond
936 HAUG, Roy W
937 MOE, Oddgeir
938 SØNVEISEN, Bjørge L
939 DARVIK, Rune
940 LYNNE, Sven E
941 ROSEFJORD, Trond
942 KLYVE, Maria
943 HOLM, Svein

FALLSKJERMKVALER - TANKER I FYSIKKI- MEN

Rolf Liland Siste Fritt Fall er kommet. Sitter i fysikktimen mens læreren messer om Newton og Faraday. Leser om NM og kadettutvekslingen til Statene. Skulle likt å ha vært begge steder, men i år har det vært jobbing i stedet. Ti uker i Carribean på båt - inntekten gikk til å betale en helt ny rigg og høydemåler. Etter 50 hopp i TU og 70 hopp i PC ble det hoppet firkant. Først med en lånt Titan (stor og treg), deretter med en lånt Strato Star. Dævelen så fort den gikk! Skiddings landing. Så var utsjekkhoppene ferdig, og utstyret typegodkjent. Firkant-reserven måtte til Stavanger for å pakkes, men det ble gjort på en natt. Det første hoppet var gøy! Soft and smooth landing til tross for grey skies og null vind. Andre hoppet var en sightseeingtur av klasse - Cross country over Fana. Frister til gjentakelse. Etterhvert ble kravene til C fylt og D var meget innenfor rekkevidde. En uke før 18-årsdagen gjensto bare natthopp og to fritt fall, men det

flotte høstværet satte en stopper for de planene. Hvorfor er det alltid blå himmel på skolebenken og grå himmel på Flesland? Tough luck! Lurer på om RVO ville ha gått med på å legge skoletiden til kveld og natt slik at dagene kunne vært forbeholdt hopping.....

Det er blitt kaldt i været. Noen hoppere er gått i vinterhi. Vi satser allikevel på hopping - snøskuffe er satt på budsjettet. Desemberhoppet i fjor, hvor den ene hansen forsvant i 8000', frister ikke til gjentakelse. I løpet av 40 kalde sekunder forandret hånden farge fire ganger. Nå tapes hansen fast - ingen tvil om det... Røde nesetipper er jo egentlig bare kos - ikke sant? Med cabin-heaten på fullt og døren igjen holder vi oss varme på veien opp. Ingen fryser på veien ned. Bare etterpå.

Ser frem til påskesamlingen på Voss. Det blir tredje året for mitt vedkommende - kjekke folk og supert miljø! Trelandinger og joggeturer er normal kost. Det blir noen heisaturer dit til høsten også. Er det snags på Flesland er Voss første alternativ, deretter Stavanger hvor miljoet også er topp! Men borte bra, hjemme best!! Bergen er stedet å hoppe fallskjerm, med greie og dyktige instruktører som hjelper alle som spør. Alle hoppere er tjommier!

"Flynytt-turen" til Helikopter Service på Forus vekker også glade minner i en skoletime. Med Terje sto jeg to dager i Stavanger og beiset hus for å få råd til hjemreisen. Flynytt er kjip med pengene. Hopping ble det også - Terje fikk sine første FF fra 206'en. Hvorfor er 206'en forresten så kald når vi skal høyt? Hemmeligheten med pres.-miljøet i Stavanger er avslørt!! Vi er vel blitt bortskjemt av Malvin, vår kjære 182 med dør og servering. Maken til fly skal det letes lenge etter. Dyktige flygere gjør flyturen til en del av hoppet - en fornøyelse. Det nærmer seg timens slutt - ønsker Herleif til lykke med mine kråketår - ønsker hopp-Norge en fin vinter med blue skies and knee-deep landings!

Trollveggen er der, og mange har lyst til å hoppe der, en realitet vi ikke kommer utenom. En annen realitet er at Trollveggen ligger i Norge, at redningsmannskapene er norske, at de tilhører Luftforsvaret, at Luftforsvaret har kontroll med mange av våre hoppfelt.

Det vil derfor være akutt selvmord - går jeg ut i fra - å legalisere fjellhopping fra F/NLF sin side. Selvfølgelig må fallskjermhoppere - som alle andre - orientere seg i forhold til samfunnet rundt. Men det er også besynderlig å la Forsvaret, Pressen, Stutum eller andre utenforstående alene stille premissene for F/NLF sin argumentasjon slik den framkommer i nevnte "Fritt-Fall".

Den sikreste måten å ødelegge en hver form for konstruktivitet på er å sette på trykk saker som den siste lederen i "Fritt-Fall". Den er mest tjent på å bli forbigått i all taushet. Men konstruktivitet er kanskje ikke noe mål i seg selv i denne saken?

Av hensyn til en del fallskjermmentusiaster, av hensyn til framtida, tror jeg det ville være klokt å gripe fatt i problemet også fra en annen kant: Hvordan kan fjellhopping gjøres sikrere?

Fallskjermhoppere "liker ikke å bli fortalt hva de skal gjøre", "de lager ofte sine egne regler", "og liker et fritt og eksperimenterende liv", er noen av funnene i en undersøkelse om fallskjermhoppere. Mon det? som Johan Borgen pleide å si det.

Innehaver: TOM SKOGSBERG

NYHET PRISFALL

Ja, du ser riktig - vi har gått ned i pris på høydemålere.

Vi har fått forhandler-agentur på høydemålere som leveres fra Sveits. Når du kjøper din høydemåler i USA, så tenker du kanskje ikke over at disse produseres i Sveits.

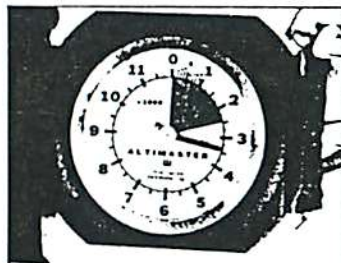
For å motvirke disse dyre mellomledd, har vi i større utstrekning fått direkte kontakt med produsentene - noe som skal komme våre kunder til gode med lavere priser.

Pris eks. ALTIMASTER II : Før kr. 1170,- Nå kr. 880,- inkl. m.v.a.

Pris eks. ALTIMASTER III: Før kr. 1450,- Vår pris: Ring eller se neste FF.

Altimaster II

ALTIMASTER III

Innehaver: TOM SKOGSBERG

BOKS 167, 1344 HASLUM,
NORWAY
TLF. 02-536123
BANKGIRO 1627.05-08158
POSTGIRO 8 30 96 43

Innehaver Tom Skogsberg - med snart 2000 hopp gjennom 15 år som aktiv hopper. Med 8 år som landslagshopper, og 9 norgesmesterskap - samt deltakelse i 3 VM, vil kunne gi deg hjelp og veiledning i valg av riktig utstyr.

WARP III - Leveres nå også i camofarge. Kontakt oss for tilbud når du skal bytte rigg. Nå også avbetaling på opptil 3 år.

På komplette "Warp III" rigger får du opp til 10% rabatt ved kjøp hos oss. D.v.s. du sparer inntil kr. 1.500 ved å handle hos oss.

Hos oss trenger du ingen store kontanter når du bestiller ny rigg. Kontakt oss for tilbud!

Alle sendinger sendes i postoppkrav. Forbehold om prisjusteringer.

VI LAGERFØRER

- Høydemålere	fra kr. 700.-
- Lommebøker	80.-
- Hook Knife	50.-
- Hoppbriller	50.-
- Hjelmer	250.-
- US Army hansker m/innevanter	200.-
- Brytetråd	290.-
- Skydiver "stickers" f/bilv.	20.-
- Pute f/feste av høydemåler	50.-
- Flytevester	250.-
- Røykbokser - 10% rabatt ved kjøp over 5 stk.	

ALLE TRENGER FORSIKRING

Hvorfor "drasse" rundt med kostbart utstyr som ikke er forsikret? Hos meg kan du få kaskoforsikret alt ditt utstyr.

Priseks.: Verdi kr. 15.000
Premie kr. 300

GJØR DET I DAG. I MORGEN KAN VÆRE FOR SENT.

Kort sagt - Toms Para-Salg A/S har den erfaring som du trenger!

Kontakt oss - Vi vet hva som passer nettopp deg!

Ring 02 536123 (etter kl. 1700) eller skriv til: Tom's Para-Salg A/S

Boks 167,
1344 HASLUM

- 4) Det neste "Trollvegg-presedensen" rammet ble vår idrett, eller en annen enda mer uskyldig.
Fallskjermhopping forbudt!!

Med denne selvutslettende fare vel i mente, vil jeg avslutningsvis si at det er med aktelse og respekt jeg leser Moengen og Stenberg's innlegg. I innlegget ser jeg nemlig både interesse og omtanke for vår idrett. I vårt idretts behovs-hierarki er det å overleve som idrett det mest fundamentale. Derfor håper jeg at mitt innlegg har klargjort årsak-virkningsforholdet slik at de som ikke var kjent med farene før, nå ser dem. Har jeg lyktes med det, oppfatter jeg Moengen/Stenberg slik, at de som lojale medlemmer vil ta del i denne kamp for å sikre vår idretts framtid.

Jens Henrik Johnsen

HVOR FORÅDERSK ER FJELLHOPPING?

Audun Wik Det slo meg da jeg leste siste Fritt Fall at kua lett glemmer at den har vært kalv. Det som er verre er at kua i iveren etter å skyve kalven fra seg legger tilside alle former for anstendighet og selverkjennelse, når den skjeller ut kalvens mangel på anstendighet og selverkjennelse. Det var en rekke andre ting også, som slo meg, det kommer jeg tilbake til.

Men la meg først si at jeg respekterer Styret F/NLF sitt vedtak om å ekskludere Fjellhopperne. Jeg respekterer det fordi det er en flertallsavgjørelse i en demokratisk organisasjon med demokratiske spilleregler. I en demokratisk tradisjon hører også meningsutveksling med som et viktig ledd for å overleve når nye problemstillinger oppstår. Derfor dette bidrag.

Jeg har også forståelse for de vanskeligheter og problemer fjellhoppinga har skapt for fallskjermporten. Det betyr ikke at jeg er enig hverken i styrets holdninger, vedtak eller framgangsmåter. I artikkelen "Trollveggen - fallskjermportens forbannelse ??", signert Styret, skjelles fjellhopperne ut i en patetisk og selvmedlidende tone. Styret burde betenkt seg på å offentliggjøre, selv om det her er snakk om et internt meldingsblad.

"Uten fnugg av ansvarsfølelse" kaster fjellhopperne seg ut "for å tilfredsstille sine egoer på andres bekostning". "Små nordmenn satte sitt ego høyest" og fallskjermportens renommé "trekkes enda lenger ned i sølen". "Våre galningers sinnsvake virksomhet", "en ufattelig egoist", "små egoister som måtte tilfredsstille sine behov", og effekten for fallskjermporten er at "asosiale individer griser den til".

Jeg forstår det som Styret er ute etter å stigmatisere disse "egoistene" mest mulig i tillegg til ekskluderingen. Hvorfor? Hva annet enn nettopp egoisme trekker folk til fallskjermporten? Er det noe annet enn ønsket om å tilfredsstille ens eget ego som får folk til å ta et fallskjermkurs? Var det ikke derfor vi alle begynte med det, og utsatte oss selv og de som er glad i oss for angst og engstelse? Hvor mange begynte fordi de ville drive en ny idrett, eller fordi de ville ha et godt sosialt miljø?

Poenget med disse spørsmålene er at vi alle bor og må erkjenne egoisme som en sterk og levende drivkraft. Fallskjermporten, som, slik jeg ser det, nærmest får all nyrekruttering på grunn av egosentrisme i forskjellige avskygninger, bør være varsom med å gjøre denne følelsen til den store stygge ulven. Eller hva skriver ikke Jens-Henrik Johnsen

Mens du har begge kvikklåsene demontert, trekk cutaway-håndtaket helt ut og undersøk kablene. Følg hver kabel hele veien med tommel og pekefinger, og kjenn etter hakk og kutt som kan forårsake for stor friksjon og et hardt trekk. Hvis der er slike må håndtaket byttes ut med et nytt, og da helst et med de nye gule kablene som 3-ring Inc. for tiden produserer. Den gule kabelen er satt inn med teflon for et lett trekk og lenger levetid. Det er egentlig best å bytte ut cutaway-kabelen med gjennomsiktig plastbelegg uansett, fordi den har et hardere trekk og floker seg lettere. Hvis du allikevel ikke vil bytte den ut må kablene tørkes med en ren klut, og deretter settes inn med et tynt lag med olje, f.eks. symaskinolje. Oljen skal påføres med en oljefuktet klut for best resultat, for mye olje kan tiltrekke skitt og forårsaker et hardere trekk. Teflon-kablene trenger ingen smøring.

Nå er turen kommet til kabelhuset. I Norge skal endene bestå av en metallkabelsko som er klemt på med spesialtang. Det kan være en krympet plasthette rundt festet. Den gamle typen som består av en malje festet rundt en line er ikke godkjent. Kabelskoen sjekkes at den sitter godt fast. Dette er viktig. Det hindrer at et tilfeldig napp i kabelhuset trekker kabelen ut fra låseløkken og frigjør løftestroppen.

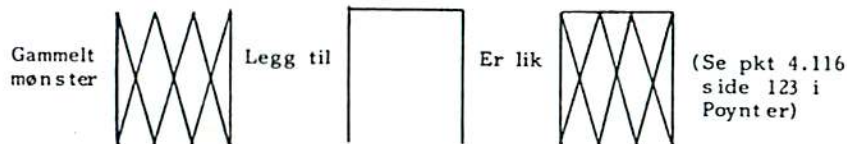
Sjekk også endene nærmest cutaway-puten. Begge skal ha et endestykke i mes-sing. Uten disse kan de grove endene i kabelhuset skjære hakk i kabelbelegget og ødelegge det.

Hvis kabelhuset ikke er sydd fast til bryststroppen skal du la det være slik. Nye 3-rings kabelhus skal ikke festes sier 3-Ring Inc., men på mye eldre utstyr ble de festet av fabrikk. Hvis sømmen er gått opp, ta kontakt med materiellkontrollør for å sjekke om den skal festes igjen.

Kabelhuset i alle typer av Relative Workshops Wonderhogs skal skli i bryststroppen så de tar imot strekk i åpningen. Hvis de derimot er festet så de ikke kan skli kan det oppstå en farlig situasjon. Når hopperen henger i kalott kan vekten overføres til låseløkkene fordi kabelhuset ikke gir etter. Denne vekten kan enten ryke låseløkken, eller den kan binde kabelen så hardt at den blir vanskelig å trekke ut. På den annen side skal kabelhusene festes i bryststroppen på SST Racer, de er lange nok til å unngå de ovennevnte problemene.

Til slutt sjekkes den store ring som er festet til seletøyet. Hvis det er av den typen der seletøyet træs igjennom en åpning nederst skal nummeret nær bunnen av ringen sjekkes. Hvis det er stemplet RW1-82 eller RW1-83 skal den strekkes-tes. Ta kontakt med materiellkontrollør. Hvis en eller begge svikter under strekk-testen skal begge ringene skiftes. Godkjente ringer plomberes, og sjekken føres inn i hovedkontrollkortet.

På rigger der en sikk-sakk-søm fester den største ringen til seletøyet skal et nytt sømmonster legges til for å forsterke toppene på sikk-sakken. Se figur.

En reserveåpning kan bli en for stor belastning på toppunktene slik at disse ryker.

Ved montering av løftestroppene pass godt på at du ikke monterer kalotten bak frem, det er lettere enn du tror. Rekkefølgen er grei: Begynn med den største ringen, trå den mellomste igjennom; trå den minste gjennom den midterste; trå nylon låseløkken over og gjennom den minste og ned gjennom maljen. Legg den flate siden av kabelskoen inn mot løftestroppen, trå låseløkken gjennom kabelskoen; stikk så utløserkabelen gjennom låseløkken og opp i hylsen på løftestroppen. Se etter at alt ser pent og rent ut og at ingen deler er låst fast i andre. Sjekk gjerne med en annen hopper.

Flere forbedringer har blitt gjort på 3-rings siden den ble konstruert, og utstyret blir stadig sikrere og bedre. Alle forbedringer kan overføres til eldre

FRA GRASROTA.

Hva vi mener spurte Herleif Svendsen. Først vil jeg si, at å svare saklig på en så flåsete redaktørspalte som han presterer krever stor selvbeherskelse. Men vi gjør et forsøk likevel.

- Punkt 1: Fritt Fall skal inneholde meningsytringer, men redaktøren bør ikke bruke sin spalte til skittentøyvask.
- Punkt 2: Kriminalitet er brudd på norsk lov, herunder hører ikke BASE-hopping.
- Punkt 3: Hadde det ikke vært for pionerene (våghalsene) opp gjennom tidene, ville ikke noen luftsport ha vært der den er i dag. Vil redaktøren bruke de samme ord om disse?
- Punkt 4: Medmenneskelig respekt blir nevnt, bør ikke dette være gjensidig?
- Punkt 5: Ja Herleif, vi vil ha dem blant oss!

Hvordan bør BASE-hopping her da takles, kan man spørre seg. Vi drister oss til noen refleksjoner:

- Gjennom sin artikkel i Flynytt mai-82, gjengitt i Flynytt okt.-84, har Jens Henrik slått fast at BASE-hopping ikke er en sak med rom for debatt. Hvordan vet da Eilif Ness at: "95% av norske hoppere tar sterk avstand fra hopping fra fjell." (sitat fra hans artikkel i Svensk Fallskjermersport).
- F/NLF er fallskjermidrettens organisasjon. Hvorfor prioriterer de da ikke viktige sikkerhetstiltak for denne gruppen (ny elevrigg, automatåpner for elever), fremfor å håndheve forbud mot fjellhopping, som jo ikke hører under fallskjermidretten.
- Hvor mye tjener det fallskjermmiljøet at det oppfordres til angiveri?
- Mener vi at minimum 2 års eksklusjon er en rimelig straff? Er denne straffen nødvendig for at myndighetene skal tro på at forbundet tar avstand fra fjellhopping?
- Og videre, er denne straffen rimelig for eksklusjon ut i fra rykter?

Spørsmålene er stilt, og vi mener det vil gavne både forbund og medlemmer om vi får en åpen debatt. Artikkeforfatterne ønsker en mildere reaksjon overfor de ekskluderte hopperne. Alle som kjenner den norske fallskjermhopper vet at 2 år uten fallskjermersertifikat, fort kan føre til "familieliv å sännt". Styret i F/NLF vet vel hvordan det kan gå med hoppaktiviteten da...

Egil Moengen

Stig Stenberg

Spalten "Redaktøren har ordet" i FF 4/84 hadde som hensikt å:

1. Iverksette debatt.
2. Gi uttrykk for mine meninger vedr. fjellhopping.

At dere har reagert på spalten synes jeg er bra, men at dere kritiserer meg for måten jeg har brukt spalten på synes jeg ikke er bra. I hvert fall er jeg uenig.

Dere skriver "flåsete redaktørspalte".

Nei, spalten er ikke flåsete. Jeg ser altfor alvorlig på problemene i forbindelse med fjellhopping til å være flåsete med dette. Flåsete får de være som ikke ser alvorret i den situasjon vi har fått i forbindelse med fjellhoppingen.

Punkt 1: Selvfølgelig skal Fritt-Fall inneholde meningsytringer, også redaktørens. At det kan diskuteres om mine meninger hører

Finn Ove Gaasøy, D-70, innbyr her fallskjermhoppere i hele Norden til å bruke Norges største fallskjermreparasjonsfirma som han har etablert i Bergen. Finn Ove er en høyt kvalifisert instruktør/rigger og er mangeårig medlem av Fagkomiteen i F/NLF. Han er ellers kjent som forfatter av flere instruksjonsbøker, bl.a. Materiellkontrollør boka. B.D.L.

REPARASJON- SALG AV UTSTYR

FINN OVE GAASØY

Postboks 106,
2070 RÅHOLT

Telefon 094-66883
Etter kl. 1600

NÅR DU KJØPER UTSTYR AV MEG FÅR DU EN SKIKKELIG GARANTI- OG SERVICEORDNING UTEN TILLEGG I PRISEN.

ØNSKER DU Å OPPRUSTE UTSTYRET DITT?

Fingertrapping av line-kaskader... Kr. 200,-
Crossportventilering..... " 200,-
Handdeploy-modifisering..... " 165,-
Handdeploy pilot..... " 300,-

REKLAME I SKJERMEN? RING ELLER SKRIV FOR Å FÅ GODE RÅD OG AVTALE OM MONTERING.

REPARASJON OG SALG AV FALLSKJERMUTSTYR!
NORGES STØRSTE FALLSKJERMVERKSTED!

LOGGBOK-OMSLAG med plass for store loggbøker kun kr. 75,-. Legg ved bestillingen din egen navnelapp eller klubbmerke og få dette gratis påsydd. Farger: blå - rød - grønn - svart.

HAR DU NOE SOM SKAL REPARERES? RING ELLER SKRIV TIL MEG.
DU FÅR HURTIG OG GOD SERVICE!!

DU KAN FÅ MONTERT 3-RING KVIKKLÅSER PÅ DIN GAMLE PIGGYBACK!

3-ring løftestropper.....Kr. 210,-
Cutaway-håndtak..... " 100,-
Kabelføring f/cutaway-håndtak.... " 120,-
Modifisering..... " 350,-
Kr. 780,-

ALLE SENDINGER KOMMER I POSTOPPKRAV!!
HUSK ADRESSEN!!

▲ VIKTIG MODIFISERING AV FIRKANTRESERVE ▲

ALLE BAGSYSTEMER TIL PARA-FLITE FIRKANTRESERVER MÅ OMGÅENDE MODIFISERES MED "SAFETY STOW" LASESYSTEM ETTER FABRIKKENS ANVISNINGER. KUNDER SOM HAR KJØPT SIN FIRKANTRESERVE AV MEG FÅR MODIFISERINGEN GRATIS UTFØRT.

DE BESTE RW-LAGENE I VM PÅ Z-HILLS BRUKTE PÅSYDDE GREP PÅ HOPPDRESSEN.
FÅ SLIKE MONTERT FØR LAGET DITT STARTER OPP EN NY HOPPSESONG!

HOS MEG FÅR DU OGSÅ:

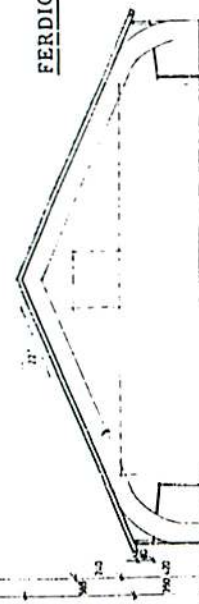
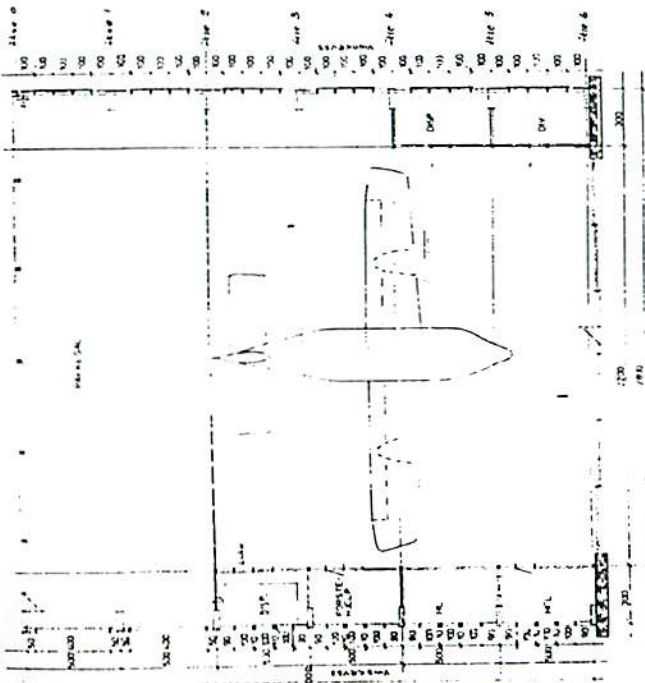
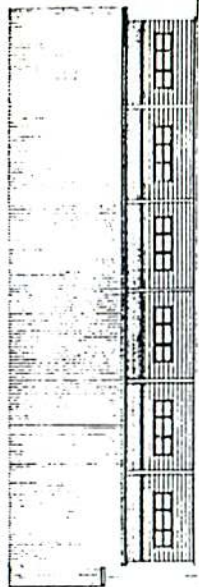
Soft Toggles....Kr. 155,-
Hook knife..... " 50,-
Briller..... " 50,-
Stempler.....Kr. 30- 50,-

DETTE ER VÅRENS SALGSUKSESS:

- Wonderhog Vector
- Pegasus hovedskjerm
- Featherlite reserve

STADIG FLERE SENDER UTSTYRET SITT TIL HOVEDKONTROLL
HOS FORFATTEREN AV MATERI-
ELLKONTROLLØRBOKA.

BENYTT ANLEDNINGEN TIL Å
OPPRUSTE UTSTYRET DITT!!

FERDIG PR. 15/6 - 1985

HOPPET PÅ LEDNING

AV TOM BERRE

En ung saliskjermhopper ligger på sykehus med brannskader i baken, etter at han traff en høyspentledning på Ski i går. Ledningen røyk. Dette er den andre alvorlige fallskjermulykken på kort tid, med unge, uerfarne hoppere.

Dette var ungdommens «Jemfruhopp» i sitt første hopp høsten 1984. Han var 20 år gammel, og hadde hoppet med en 2000 fots høyde. Lære-Jakob Coucheron-Aasmund i Nimbus fallskjermklubb på Rygge sier at hoppet gikk bra fra starten.

Forrige lørdag døde den 23 år gamle Fredrik Halvorsen i sitt tiende hopp. Ulykken skjedde på Torp flyplass ved Skedsmø, etter en trefling i et fallskjermhopp, som ikke åpnet seg.

Er ikke dette en litt for farlig sport, Coucheron-Aasmund?

Det blir foretatt ca. 20 000 hopp i Norge årlig. Det blir mye oppmerksomhet om ulykker, som det egentlig er så av, sier han.

Det blir foretatt ca. 20 000 hopp i Norge årlig. Det blir mye oppmerksomhet om ulykker, som det egentlig er så av, sier han.

Det blir foretatt ca. 20 000 hopp i Norge årlig. Det blir mye oppmerksomhet om ulykker, som det egentlig er så av, sier han.

RADIOSTYRT FALLSKJERM

AV JAN OVE EKEBERG og PER NYGÅRD (foto) VG 24/8-84

SKI (VG) Fallskjermhoppporten har nærmest eksplodert her til lands de siste årene. Elitesporten er i ferd med å bli en folkesport. Dette stiller store krav til sikkerhet. Bliste nytt er radiostyrt opplæring.

Frøparken på Røa utgjør skoleporten og stiller med vind, den brukte høyre styresnor. Dette girer de fra Odd Arne. Se på bakken — se på landingsplanen. Du nærmer deg

Fluss. Bliet prestat styt fra andlytt 200 fots — 100 meters — høyde og ned til bakken. Den luftige turen over Ski flyplass tok knapt 10 minutter.

Jemfruhoppet Svart og smilende baller jevnfryghypersammen skjermen.

Det faller godt å ha deg med på den første turen. Det er ikke greit å tenke klart når du dingler heri der opp for første gang i ditt liv. Odd Arne Flann er instruktør i de første hoppene.

Den instruktøren som har gjort at de første fallskjermhoppene ble en morsom idyll fornyet. — Det høyt seg. Det er en rokkelse på jerning å komme seg ut gjennom flydere, sier Flann.

RETTSTOENDE: Endeløst tall mellom instruktør Tom Skogberg og «jemfruhoppene» Odd Arne Flann er instruktøren for lærer og elev. Neste år blir radiostyrt og nye fallskjermhoppere ventet.

INFO FRA TOM'S PARA-SALG A/S.

Som en, i første omgang, liten orientering til fallskjerm-Norge, vil vi få gjøre oppmerksom på at vi har en søknad inne hos Teledirektoratet for å få konsesjon på vår egen "skydiver-frekvens" til bruk under opplæring av elever. Utstyret er allerede testet ved flere anledninger på førstegangshoppere og vi er svært godt fornøyd med resultatet. Utstyret vil også bli demonstrert på HI-seminaret i jan. 85, og vil bli tilbudt klubbene gjennom en gunstig finansieringsordning.

Etter de signaler vi allerede har fått fra Teledirektoratet, kan det se ut for at godkjenningen er like rundt hjørnet.

En fylligere rapport om systemet følger i neste Fritt-Fall.

Safe Skydiving

Tom's Para-Salg A/S

utstyr slik at det blir fullt på høyde med nytt. Men uansett hvilken årgang utstyret ditt er av så trenger det periodisk oppmerksomhet. Dess eldre utstyret er jo oftere bør det demonteres og kontrolleres. Selv om det blir sjekket hver gang reserven pakkes om er det i lengste laget for selv det nyeste 3-rings-system.

NM-84 SLIK EN TRENINGSDOMMER OPPLEVDE DET.

Aristin Lokke Sørensen Årets norske mesterskap er som kjent vel i havn og flere har luftet sine meninger om dette arrangement. Jeg har ikke til hensikt å debattere videre om hva som var bra og hva som kunne vært gjort annerledes. Vil bare lufte noen tanker og formidle noen inntrykk fra ØSTRE ÅRA sett med en treningsdommers øyne.

Etter å ha blitt kurset på idrettshøgskolen i mars, møtte jeg opp på ØSTRE ÅRA med en del blandede følelser. Hadde prøvd meg i pitten under Vestlandsmesterskapet på Voss tidligere på sommeren, men det var også all praksis så langt. Stil- og RW-dømming stod for meg som selve utfordringen - og den store skrekken. Men sånt skal man jo aller helst ikke avsløre for offentligheten, derfor ruslet jeg heller rundt med en selvsikker mine, overfor hopperne vel og merke.

Herleif nytter det ikke å lure, han så jo fort hvor mye vi satt inne med når det gjaldt regler og evne til å se feil som ble gjort i stil og RW.

Til å begynne med fortonte det meste seg temmelig forvirrende der vi satt foran skjermene våre i dommerbua. For meg var stil-dømmingen den hardeste nøyten å knekke, men etter hvert var det dette jeg kom til å like best.

Det ble mange forskjellige resultat blant oss treningsdommere sånn helt i starten, noen så mange flere feil som ble gjort enn hva tilfellet var, og noen så ikke feil i det hele tatt. Men øvelse gjør som kjent mester, og smått om senn begynte vi å få peiling på det vi drev med.

Det ble ofte lange dager på oss og vi ble tildelt oppgaver som ikke

akkurat virket utfordrende. Kontroll av vindmåler, bare for å nevne et eksempel. Jeg kunne til tider ønske meg andre steder enn ØSTRE ÅRA, men når du nå en gang har kommet inn i miljøet, reist rundt og sett hvordan andre klubber har det, blitt kjent med stadig nye folk og sist, men ikke minst er gift med en fallskjermhopper, vet jeg at dette er noe jeg kommer til å fortsette med.

Dømmingen og det jeg lærer i den forbindelse gir meg noe helt personlig i tillegg til de andre miljøfaktorene.

Når vi våknet om morgenen og skjønte at i dag er det hoppevær, følte jeg dette suget i magen, dette som sier at "i dag skjer det noe". Og når du utpå kvelden kom tilbake til campingplassen med sand og støv i ører, øyne og hår, tenkte jeg "at i dag gikk det mye bedre, jeg vil virkelig gå inn for å bli en flink dommer".

Til slutt vil jeg si til de andre treningsdommerne: La oss stå på og bli enda bedre - vi har ennå mye å lære.

Subscribe to

Skydiving
PARACHUTING'S NEWS MAGAZINE

The international newsmagazine of sport parachuting. Read about the equipment, events, techniques, people and places of skydiving. **Free sample copy.** Foreign rates: 12 issues US \$15 (surface mail), US \$48 (air mail). Payment by international money order or U.S. currency must accompany order. Satisfaction guaranteed or your money back. Write today to:

Dept. E, PO Box 189
Deltona, FL 32725, USA

hjemme i spalten "Redaktøren har ordet" kan jeg selvfølgelig være enig i, personlig mener jeg det er ok. Alternativet vil være at mine meninger finnes et annet sted i bladet. Ser ikke det store problemet i dette.

Nei, mine herrer, dette er ikke skittentøyvask. Det er den uttrykksformen jeg har valgt for å gi mitt bidrag til at fjellhoppingen kan stoppes.

Punkt 2: Kriminalitet kan være brudd på norsk lov, men ikke bare det. Jeg siterer: "Kriminell (av lat. crimen, forbrytelse), forbrytersk - i fig. bet.: slett, dårlig, under enhver kritikk o.l."

Jeg mener bestemt at fjellhoppere viser en slett lojalitet mot det gjeldende regelverk. Det er dårlig gjort å sette sporten og fallskjermhoppere i den situasjon den nå er kommet i. Den virksomheten som bedrives i forbindelse med fjellhopping er under enhver kritikk.

Punkt 3: Jeg tror våre pionerer vil ha seg frabedt enhver sammenligning med disse "pionerene" (våghalsene). Det er ikke pionerarbeid å bryte det gjeldende regelverk, snike seg i fjellet og hoppe, være redd for at andre skal få rede på det, utøve farlig virksomhet uten hjelpemannskaper og redningstjeneste i bakhånd og sist, men ikke minst, bringe sporten og utøverne av denne i vanry.

Punkt 4: Jo, det bør være gjensidig. Jeg respekterer det vanlige mennesket i alminnelighet, og fallskjermhoppere i særdeleshet. Fjellhoppere har jeg mindre respekt for.

Punkt 5: Noen vil, andre vil ikke. Enhver som uttrykker sin mening fortjener respekt.

Herleif Svendsen

Fra F/NLF's konsulent:

Kommentar til artikkelen "FRA GRASROTA"

Holdninger og meninger av den type som Moengen/Stenberg forfekter gjør det nødvendig å forklare de fundamentale mål med BASE-hopping-politikken. Derfor skal jeg ikke falle for fristelsen til å diskutere de enkelte påstander som blir presentert.

Et viktig utgangspunkt er, erkjennelsen om at vi ikke rår over de midler som behøves for å forhindre at BASE-hopping skal få uheldige konsekvenser for vår idrett. Det som gjøres med fallskjerm av de folk vi har gitt utdanning, ferdigheter og utstyr, slår tilbake på vår idrett med farlig slagkraft. Dette er ikke noe evig sannhet, men i mange år vil det være slik. I dag, og den nære fremtid, er det slik. Derfor skal jeg se nærmere på sannsynlige konsekvenser av en ansvarsløs strutsepolitikk, som det å frasi seg ansvar er.

En øket aktivitet i fjell og master vil medføre øket dødsfrekvens. Dette kan meget vel sette i gang følgende samfunns-messige reaksjon:

- 1) En lov mot fjellhopping vedtas av Stortinget (f.eks. øket død i Trollveggen samtidig med et regjeringsskifte). Denne løsning har alt vært droftet!
- 2) En slik lov skaper en farlig presedens: opinionen avgjør hva som er farlig. Hva blir så neste man mener er farlig?
- 3) En påfølgende økning av ulykker i vår idrett over en kort periode (a la 4 ulykker på 9 mnd. i 1981), eller i andre idretter som dykking og hanggliding, eller i motorflyging og fjellklatring.

VEDLIKEHOLD AV 3-RING KALOTTKVIKKLÅSER.

Kilde: "Skydiving"

Oversatt av: Pål Bergan

Mange hoppere tror at deres 3-rings kvikklåssystem er vedlikeholdsfritt, men som resten av utstyret trenger disse regelmessig oppmerksomhet.

Bill Booth, oppfinneren av 3-ring-systemet, sier at han finner en del uriktig konstruerte 3-ring-systemer på feltet. Antageligvis vil det ikke by på problemer, men hvis flere uheldige ting faller sammen, f.eks. en tykk flettet låseløkke, forsmømt vedlikehold, og en feilfunksjon med liten oppbremsing f.eks. en streamer, kan slike systemer svikte.

Hvis du har en tykk flettet låseløkke istedet for strømpen til Type 2 line (lik mange pull-up cords) vil det være fornuftig å få den byttet eller kjøpe nye løftestropper. En tykk låseløkke kan være årsak til at den minste ringen henger igjen og hindrer cutaway. De fleste produsenter lager nå låseløkker av hul Type 2 line, eller vanlig tynt flettet bånd. 3-ring Inc., firmaet som forsyner de fleste utstyrsfabrikanter med ferdige 3-ring sett, bruker kun nevnte Type 2 line.

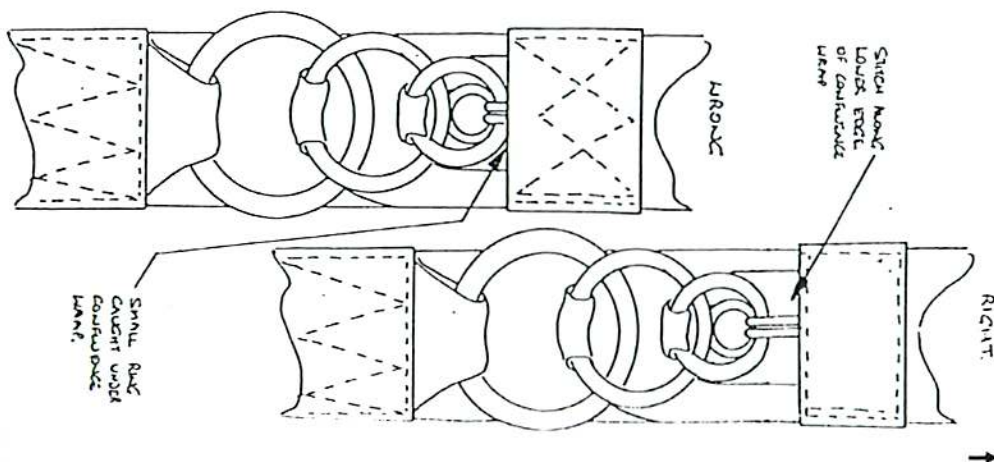
Ellers bør følgende enkle vedlikehold utføres ukentlig: Frigjør løftestroppene. Det kan her være en idé å henge seg opp i seletøyet og øve på nødprosedyren. Sjekk området rundt ringene, låseløkken og maljen. Hvis det er støv og rusk vask endene i mildt såpevann, skyll dem grundig og la de tørke.

Hvis du har eldre løftestropper med blanke belagte ringer, se etter gropdannelser på overflaten, det kan være tegn på at noe er galt. Det kan være korrosjonsgrupper og rusten som opptrer sammen med disse gjør at nylon løftestropper forringes hurtig. Hvis det er mye rust må du kjøpe nye løftestropper.

Når systemet er rent skal ringene vris frem og tilbake 10-15 ganger og låseløkene gnis til de er myke. Nylon har en tendens til å stivne ved lengre tids stillstand, og stadige åpningssjokk forverrer dette problemet. Uten denne periodiske vridningen kan 3-ring-systemet stivne, og det kan til og med hindre en nødprosedyre ved at de holder igjen.

Sjekk samtidig maljen at den er hel og uten grader. Dette kan slite istykker låseløkken og kan forårsake uønsket cutaway.

En ting til det er verdt å vie oppmerksomhet er sømmonsteret på webbingen som skjuler og beskytter låseløkkens feste (confluence wrap). Dersom denne ikke er sydd fast i nedkant kan det oppstå en situasjon som figuren viser, der den minste ringen glir under denne webbingen og derved hindrer cutaway. Her skal det ikke mer enn ca. 400 grams belastning for å holde ringen fast. Løsningen på problemet er enkelt, en ny rett som legges til i nedkant av webbingen.

i Flynytt nr. 8 1984: Som ferdigutdannet fallskjermjeger "har du tilfredsstilt ditt edleste behov: selvrealisering." Det kunne jo tenkes - uten at jeg kjenner noen av personene som er ekskludert - at det dreide seg om et uimotståelig ønske fra fjellhoppernes side om selvrealisering. Når en slik ide slår ned i menneskesinnet skal det godt gjøres å holde den stangen. Vitner ikke all forskning om at fallskjermhoppere mye sterkere enn normalbefolkningen tar konsekvensen av utfordringer av denne type? Og hadde det i det hele tatt vært fallskjermhoppere i vårt land om ikke enkelte elementer i folket hadde sterkere trang enn andre til først å lytte til ego, dernest gjøre hva ego ber om? For å sitere Gunnar Breivik som forsker i temaet ved Idrettshøgskolen: "Fallskjermhopping må ses på som et uttrykk for hoppernes personlighetsmessige og biologiske side." Men, "Intet annet enn forakt kan bli dem til del."

Og det ble jeg fort klar over, da jeg snakket med en rekke erfarne hoppere i sommer i forbindelse med artikler jeg skrev om fallskjermhopping, at mange, mange går rundt med en fjellhopper i magen.

Og det forundret meg ikke, og skulle ikke forundre andre heller, for de fleste - uansett nivå - betonte også spenningen ved å hoppe. Risikomomentet, reelt eller opplevd, er en attraksjon i seg selv. Folk med 1000 og 2000 hopp lurar på hva vitsen hadde vært om det ikke var en viss form for sitring. Likevel skriver Styret sporsk om fjellhoppere - "rush må man ha". Å si noe sånt er direkte nedlatende overfor alle ikke-fjellhoppere som erkjenner "rushet" som en viktig og høyst legitim ingrediens i det å hoppe fra fly.

"Ingen bedrift er noen stas om man ikke kan skryte av den". Neivel. Hvordan føles det etter de første hoppene fra fly? Hadde vi noe imot å fortelle det til vennekretsen? Likte vi responsen? Likte vi ikke å bli kalt "gærninger" og "tullinger", selv om vi visste at det hverken var galskap eller tull det vi gjorde? Var det ikke et pluss å ta med i vår mer eller mindre angstbiterske ferd mot alderdommen? Om jeg prater for meg selv? Selvfølgelig, men for en del andre også. Det er ikke så mange av oss mennesker som slipper unna trangten til selvhverdelse.

Styret bruker presseoppslagene i sin argumentasjon mot fjellhopperne. Skal sensasjonslystne journalister bestemme vår holdning til fjellhopping? Skal vår holdning bestemmes av følelser ukyndige journalister pisker opp blant folk?

"VG's Fem på gaten" sa: "vanvidd", "uansvarlig", "la dem slå seg i hel", "må forbys"! Å bruke denne totalt uvitenskapelige og dårlige journalistikken mot fjellhoppere er meningsløst! Vet dere hvor upopulær denne spalta er blant journalister, og hvor lettvtint og kjapt den derfor blir lagd? Spalta kan kanskje plukke opp noe av den norske statum-sjela, men hva så?

Jeg tok meg en tur på gata selv, og spurte fem tilfeldige hva de mente om fallskjermhopping - og jeg presiserte at det dreide seg om hopping fra fly. Her er noen av svarene: "tofft", "sprøtt", "farlig", "skummelt", "risikabelt", "litt uansvarlig", men hva så? Det gjelder "vår egen fremtid". Javel. Da er det lite sunt å gjøre til og med diskusjonen rundt fjellhopping tabubelagt - slik styret legger opp til. Hvorfor senker fallskjermhoppere stemmen når jeg spør dem om hva de mener om fjellhopping - selv om de aldri har gjort det selv eller har umiddelbare planer om det?

Organisasjoner og regimer har opp gjennom historien kjempet mot nye ting på ulike vis. En enkel, velbrukt og paranoid metode er å stemple folk som forrædere og ta livet av dem - direkte eller i overført betydning. Ideer, derimot, har ingen noensinne klart å likvidere på den måten.

World Cup – Årets knall og fall.

La det være sagt med en gang: Det ble satt en uslæelig rekord under den 7. verdenscup, RW France - nedbørsrekord. Den gamle sto ikke en sjans mot massene av regn og klinkekulestore hagl.

Litt av en kalddusj altså for mange forventningsfulle lag, 36 RW4 og 14 RW8, lag fra ialt 15 land.

3 stk Pilatus Porter trengtes for å løfte. Legg til at det var 10 dommere og at det hele tok 4 timer å domme en omgang firer - og du skjønner at dette kunne blitt noe stort.

Nå ble det imidlertid en svært så amputert konkurranse, i løpet av hele uken ble det bare gjennomført 4 runder firer, og 1 runde åtter - så hverken dommere eller flyvere fikk særlig mosjon.

Innimellom var det faktisk lyspunkter:

- Ett av dem heter Bill Ottley, Allestedsværende Mr. Ottley er en slags hoppsportens superkjendis og leder til daglig sekretariatet i USPA. "Arbeidsledig" som han var da han ankom Lapalisse, så vi straks muligheten til å få en representativ Head of Delegation/Team Leader. Og det fikk vi.
- Flying Genesis (RW8 Danmark) gjorde 11 poeng på innhoppet. Vi kunne atter koste at målbevist satsing gir resultater. Det var synd at de ikke fikk vist mer.
- New Deal hadde en kort stund leiebil med brukket bakaksel! En kraftig skrens etter et besøk hos borgermester'n var alt som skulle til for å knekke fransk ingeniørkunst.
- New Deal gjorde 7 poeng på innhoppet og så lyst på fremtiden ...

Men som sagt, det skulle dreie seg mest om regn. Senere også diaré og feber. Veien hjem var klar! La France og Lapalisse ble uforglemmelig på mange vis ...

RESULTATER:

RW4 - 4 runder.

1 Orisse, Canada (10p i omhopp)	38 p
2 Icarus, Frankrike (9p i omhopp)	38 p
3 Coca Cola, Frankrike	36 p
4 Golden Knights, USA I	34 p
5 Regnormene, Danmark	30 p
6 Diomedea, Sverige	29 p
28 New Deal, Norge	19 p

RW8 - 1 runde.

1 Golden Knights USA	9 p
2 Cyclone, Canada	7 p
3 Coca Cola, Frankrike	6 p
4 Flying Genesis, Danmark	5 p

Hilsen
Rune og New Deal

Morten, Aadne, Pål og Rune

Lagleder Bill sammen med "sitt" lag.

SFSK - 15 ÅR.

Herleif Svendsen Stavanger FSK's 15-års jubileum ble markert med skikkelig fest på Viste Hotell. Ca. 70 aktører var tilstede, og koset seg verre enn verst. Redaktøren og redaksjonssekretæren var blant de fremmøtte.

Aftenens toastmaster var en av veteranene i klubben, Gunnar Thomsen. De som kjenner han vet at han ikke er skåret for tungebandet, slik at den jobben var i de absolutt beste hender.

Mat og drikke hører selvfølgelig til, og som forrett fikk vi en liten sak som det tok ca. 1,5 min. å sette til livs. Som hovedrett fikk vi reinsdyrstek med masse rødvin til. Tror også at vi fikk dessert.

Som seg hør og bør så skal man jo mimre seg gjennom historien til klubben i en sådan stund. Dette tok formann, Terje Flaten, seg av på en utmerket måte. Det var ikke til å unngå, og heller ikke gjort forsøk på, å trekke frem Roar Frøiland's navn ved en slik anledning. Han har gjennom tidene betydd nesten alt for klubben.

Talen for damene tok Sigve Ølberg seg av. Men med den fantasi han har må referat fra denne, av etiske hensyn, utstå.

Så gikk dansen "til uti de små timer", som det heter, bare avbrutt av en forb.... tryllekunstner som lurte red. trill rundt. Forsto ingen ting, men det var vel heller ikke meningen.

Vi, Margot og jeg, takker SFSK for en meget hyggelig aften.

Når jeg spiser, kjenner jeg ingen,
men når jeg er ferdig med å spise,
begynner jeg å kjenne dem igjen.

Etter et godt selskap får
man gjerne hodepine.

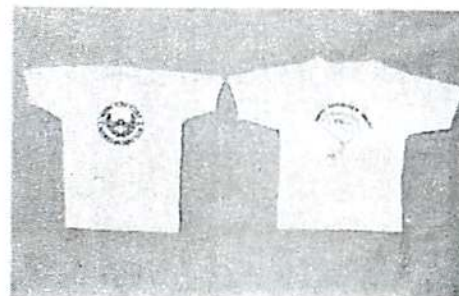
468 HAUGLIE HANSEN, Cr.
 469 KNUDSEN, Stig A
 470 BJØRNSSEN, Hans O
 471 ARMSTRONG, Claire
 472 HANSEN, Leon
 473 NIELSEN, Roger
 474 SIMENSTAD, Bjørn
 475 SOLHEIM, Stig
 476 RØKSUND, Rune
 477 SKOLAND, Yngvar
 478 NYUND, Arne
 479 THOMASSEN, Tor
 480 THORESEN, Tom
 481 UGLEBAKKEN, Oddvar
 482 EILERS, Fred R
 483 HANSEN, Geir
 484 ERIKSEN, Jan E
 485 PEDERSEN, Rolf
 486 AAS, Kenneth
 487 ASPHEIM, Gerhard
 488 WARREN, Peter
 489 NILSEN, Tom E
 490 KJÆRSRUD, Morten
 491 AAS, Truls
 492 LILAND, Rolf
 493 SØRGAARD, Arild
 494 ØSTREM, Rune

B-SERTIFIKAT

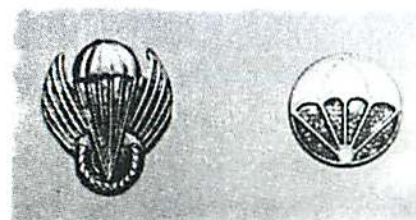
837 KJÆRLAND, Steinar
 838 SANDBERG, Lars
 839 HALVORSRUD, Harald
 840 AGERSBORG, Knut
 841 ASKE, Dennis
 842 DEHLIN, Helge
 843 NYLUND, Arne
 844 THORMODSEN, Gro
 845 ØYEN, Gunnar
 846 GULLIKSEN, Lars P
 847 SKANCKE, Espen
 848 SVEAN, Knut
 849 MIKALSEN, Rune
 850 LANGE, Hans I
 851 MYRTVEDT, Pål W
 852 KASPERSEN, Thor
 853 MIDTGAARD, Rune
 854 ØDEGÅRD, Bent R
 855 EIDE, Trond
 856 RAMSTAD, Dag R
 857 SUNDBØ, Asle
 858 KARLSEN, Thor
 859 ASPHEIM, Gerhard
 860 SKJÆRVØ, Per I
 861 NATTERSTAD, Torkjell
 862 GLEMMESTAD, Bjørn
 863 FJELLDAL, Willy
 864 NUMMESTAD, Hans

865 SLETTMOE, Ronny
 866 TRASTI, Sverre E
 867 HANEVIK, Karl E
 868 AAS, Kennet
 869 EBELTOFT, Bent
 870 MELLE, Are H
 871 SOLHEIM, Stig
 872 BRUUN, Karl E
 873 FLETEN, Brynjar
 874 LJUNGSTROM, Ståle
 875 WARREN, Peter
 876 RYGGE, Robert
 877 BALAZS, Georg
 878 WIGUM, Geir
 879 HOLMQUIST, Roger
 880 JOHANSSON, Magnar
 881 ERIKSEN, Terje
 882 KJÆRSRUD, Morten
 883 SIVERTSEN, Bjørnar
 884 TEIGE, Robert
 885 SØRHEIM, Odd I
 886 STENSLAND, Frank
 887 NORDBYE, Leif
 888 ALBERT, Ole Chr.
 889 BRUSTAD, Terje
 890 OLAFSON, Asbjørn
 891 JACOBSEN, Trond
 892 NEDREBØ, Ove
 893 IMINGEN, Geir
 894 BERGLUND, Øystein
 895 HEGBOM, Henning
 896 JENSURUD, Christian
 897 SVENSSON, Hanne S
 898 LARVE, Grethe
 899 BREKKE, Dag G
 900 OTTEM, Kai
 901 SETROM, Svein
 902 BJØRNDAL, Erik
 903 GRINDBERG, Olav A
 904a STAVNES, Øyvind
 904b HANSEN, Ingar
 905 STOPPE, Olav A
 906 LARSEN, Arild
 907 SØRUMSBRENDEN, A
 908 NILSEN, Inger L
 909 FAUGSTAD, Hege
 910 JENSEN, Trond
 911 HOLT, Eivind A
 912 BREKKE, Tore
 913 BERGGRAF, Øyvind
 914 KRISTOFFERSEN, T
 915 NILSEN, Tore
 916 LARSEN, Terje
 917 HENRIKSEN, Merethe
 918 JACOBSEN, Finn G
 919 ØSTREM, Knut D
 920 ØDENMARK, Knut V
 921 BYE, Egil
 922 NESE, Bjørn

Fra NAK-SHOOP selges også utstyr for fallskjermhoppere.

NAK-SKJORTE KR. 50,-
 20 ÅRS-SKJORTE KR. 50,-

SERTIFIKATNÅL KR. 28,-
 EMALJENÅL KR. 30,-

250 HOPP MERKE KR. 25,-
 500 HOPP - SØLV KR. 50,-
 1000 HOPP - GULL KR. 50,-

NAK-SHOOP
POSTBOKS 9596
EGERTORGET,
0128 OSLO 1
TLF.02 415224

HOOK-KNIFE KR. 65,-
 RW-LOGGBOK KR. 80,-
 LUER - F/NLF 20 ÅR KR. 50,-
 GOGGLES (MØRKE OG LYSE) KR. 50,-

feltene med T-skjorte med Trollveggen nr...

Hvorfor skriver du ikke i FF om dette?

Slike personer blir nektet adgang til hoppfeltet til Ikaros FSK, vi vil ikke ha noen som går rundt og reklamerer for Trollvegg-hopping. Mer vil jeg ikke kommentere - det er kommentert nok.

Ole M. Rambech Så lenge en aktivitet kun rammer utøveren, bør han etter min mening fritt kunne utøve den. Dette synet er ikke i overensstemmelse med "Norge" (den norske folkesjela slik den kommer til uttrykk gjennom våre lover og forskrifter). Her er holdningen at så lenge en aktivitet kun rammer utøveren og dessuten er samfunnsmessig akseptabel, kan den under nærmere bestemte vilkår "fritt" utøves.

"Norge" vil aldri klare å skille mellom basehopping og fallskjermhopping. Luftfartsverkets forskrift og definisjon i vår Håndbok er i denne sammenheng bare interessant for oss selv. Som argument overfor "Norge" er det bortkastet. "Norge" ser på realitetene: Hopperne kommer ned i fallskjerm - altså er de fallskjermhoppere. Så enkelt og logisk er resonnetet. At hopperne til overmål er flasket opp i vårt utdanningssystem og er medlemmer i vårt eget forbund (i alle fall før de hoppet) gjør ikke situasjonen lettere. Jeg kan ikke tenke meg noen bedre måte å overbevise "Norge" om at fallskjermhoppere er DUMdristige idioter. Hvordan skal man på samme tid kunne forklare/overbevise folk om at fallskjermhopping er en seriøs idrett som fortjener samfunnets støtte i form av kulturmidler og akseptering av støybelastning?

Jeg liker å hoppe fallskjerm, og jeg har ikke tenkt å gi meg med det første, i alle fall ikke frivillig. Min konklusjon blir derfor:

Hopp gjerne fra fjell, bruer, tårn, Postgirobygg og hva som helst - MEN HOPP UTEN FALLSKJERM!

Morten Johnsen Jeg vil støtte meg til alle konklusjoner og begrunnelser for å fordrive/forby fjellhopping.

Diskusjonene, tiltakene og straffene må være rettet mot ett mål: Hindre hopping i "VEGGEN" eller/og hindre lysten til å hoppe i "VEGGEN".

Hadde situasjonen vært slik at fjellhopperne ble betraktet som en egen "type", og ikke alment oppfattet som "en av oss", eller at vi potensielle er "en av de" ville dette vært annerledes. Dette er ikke tilfelle. Slik det nå er har de som hopper ikke bare en egoistisk avgjørelse for seg selv, men som i verste tilfelle skader oss, sporten og seriositeten i lang tid fremover.

De er STORE EGOISTER - la oss svare med samme mynt;

UTVIS DEM FOR ALLTID.

Ole Lorentzen Herved følger noen betraktninger på omstendighetene rundt aktivitetene i Trollveggen.

Som Aktiv hopper unngår du ikke å få spørsmål om du har hoppet i Trollveggen. De som spør er ofte de som synes det ville vært gjevt om du svarte ja. Det ville vært en bekreftelse på den mistanke mange har om at de idrettslige motiver vi snakker om, ikke er det primære, eller hos mange, tilstede i det hele tatt.

Det byggverk som er gjort og som har bragt oss dit vi er i dag skjelver i sine sammenføyninger. En sannsynlig påstand.

Svært betenkelig er det at de som er med på å rive ned, er identiske med de som har vært med på å bygge opp. I disse tilfellene vil det ikke være snakk om uvitethet, eller ubetenksomhet, men ren sabotasje.

Vi kan ikke la samfunnet tvile på vår holdning til virksomheten i Trollveggen.

Det vil de gjøre inntil en entydig konsekvens vil foreligge:

VARIG EKSKLUSJON.

C-kurset

Jens Henrik Johnsen C-kurset 1984 ble gjennomført på Norges Idrettshøgskole og Flymedisinsk Institutt.

Følgende besto F/NLF's C-kurs for I-I kandidater (tilfeldig rekkefølge): Venke Moe og Terje Nilsen/Kjevik FSK, Bjørn Figenschou/Tromsø FSK, Stig Vognild og Jarle Bakk/NTH FSK, Lars Geir Dyrdal/Voss FSK, Arnt Ståle Lund/Troms FSK, Per Gunnar Sønvisen/Alta FSK, Johnny Moseid/Lyngdal og Lista FSK.

Nytt av året var to ting: Det ene var at den praktiske eksamen er en framføring/forsvar av egen særøppgave, og det andre er lederutdanning på et høyt nivå har fått øket plass i kurset gjennom tilsammen 7 timer i situasjons-betinget lederskap og HI's lederskap. Det legges vekt på at C-kurset skal være personlighetsutviklende, i tillegg de instruksjonsmessige sider, som er i fokus på B-kurset.

Instruktører på kurset var Ivar Fløistad fra Forsvarets Psykologitjeneste, og fra våre egne rekker Arne Solem, Finn Ove Gaasøy, Ivar Jarle, Bernard D. Lyng, Kjell Holmby, Morten Mørch, Hallvard Stensaas, dr. Ove fra FMI, samt undertegnede.

C-KURS 1985

For deg som skal være med på C-kurs 85 er det viktig å få med dette:

- 1) du MÅ ha bestått MK-kurs før du får plass.
- 2) påmeldingsfrist er 6. juni. Du melder deg på ved å levere særøppgave til undertegnede. Derfor må du starte NÅ.
- 3) særøppgavene er fritt valg for kandidaten. Dog skal temaet godkjennes av FK ved undertegnede.
- 4) kurset vil gå i månedskiftet okt./nov. i Oslo.
- 5) du skaffer deg selv pensumliste og litteratur fra NAK.

Jens Henrik

Elevriggen.

FREMTIDENS ELEVUTSTYR BLIR PIGGYBAKKEN - CAMPUS MED FXC-12000 AUTOMAT-ÅPNER OG FIRKANTSKJERM FRA FØRSTE HOPP. PRIS PR. RIGG, FOR KVANTUMSRABATT, KOMPLETT MED MOMS OG AUTOMATÅPNER BLIR KR. 22000.-. DE FØRSTE KLUBBER ER OPERATIVE PÅ SYSTEMET I MAI 1985.

Jens Henrik Johnsen.

Hvorfor firkant?

En av hovedgrunnene er det faktum at om 3 - 5 år, når dagens instruktører ikke lenger er i fremste rekke, vil de som instruerer førstegangshopperen ikke ha mer enn 20 - 30 hopp på rund skjerm selv. De farer det medfører er åpenbare. I tillegg er vingprofilen mer pålitelig i åpningen enn runde.

Mange vil hevde at f.eks. livsvarig ekskludering fra fallskjermporten (d.v.s. "døds-straff" som fallskjermhopper) ikke vil hjelpe, det vil være folk som hopper fjellhopping likevel. Ja kanskje, men hvorfor?

I mange land finnes, og praktiseres, dødsstraff for lovbrudd. Folk der er klar over dette, men bryter loven allikevel. Hvorfor?

Noen gjør det for å skaffe seg mat, altså for å overleve. Mennesker vil alltid begå lovbrudd fordi de har kommet opp i situasjoner der rasjonell tenking er blokkert.

Det finnes også mennesker uten rasjonell tenking, d.v.s. de er i psykisk ubalanse. Det kan også være en opposisjonell faktor der man bryter loven for å forandre det samfunnet, systemet som har laget denne loven.

En person som planlegger å hoppe fra fjell har tid til å tenke rasjonelt, han vet hva som står på spill. Han er ikke utsatt for en press-situasjon, og overlevingsmotivet finnes ikke. Altså, enten kan han ikke tenke å handle fornuftig, eller så vil han demonstrere, og sabotere, mot de som nekter han å hoppe fra fjell. En kombinasjon er vel det mest trolige. Gjør han det for å demonstrere bør han vite, og være klar over at det finnes andre måter å demonstrere på. Gjør han det ut fra egoistiske og eksponerende motiv bør han slutte med fallskjermhopping, eller ta seg tid til å oppsøke en psykiater.

Han kan i dag ihvertfall ikke skylde på uvitenhet. Gjør han det er han ikke skikket til å representere vår sport, og ikke til å ha ansvar hverken for deg eller meg.

Bjørn Figenschou FJELLHOPPING - FALLSKJEMSPORTENS

FORBANNELSE! Under denne overskriften gir styret sitt syn på saken i siste nr. av Fritt Fall (nr. 4/84). Redaktør Herleif er også meget sterk og klar i sitt syn i lederen i samme nr. av FF. Undertegnede støtter hvert ord som er skrevet av F/NLF og red. i FF angående denne

sak. Dette som et utgangspunkt. Det var en optimistisk F/NLF-for mann Torolf som i forrige nummer skrev i FF at endelig er vi akseptert av de bevilgende myndigheter. Med den store bevilgningen til Østre Åra er norsk fallskjermidrett etter 20 år endelig tatt på alvor. Men så kommer fjellhoppingen i fokus igjen midt under NM på riks-anlegget.

Nå i høst er 6 "hoppkamerater" ekskludert for at de beviselig helt positivt har hoppet i fjell. Og flere andre eksklusjoner er på gang står det i referatet fra styret.

Hvorfor er det blant oss forrædere som driver på med denne form for uaktsom aktivitet? Hvorfor har ikke disse foretatt en konsekvensanalyse og funnet ut at det ikke er verd å gjøre slikt. For det er det disse folkene ikke har gjort, en total mangel på sjølkritikk, følger for seg sjøl, og ikke minst følgene for de som må være med å "tørke blodet av fjellet". Belastninger som vil ligge på oss som må ryddes opp både sentralt, men nå mere følbart i det siste, lokalt i klubbene. Vi, hopperne i klubbene, blir av utenforstående identifisert med "fjellfolket". Det hjelper lite å definere et fallskjermhopp for disse. Flere særkretser, med ildsjeler i spissen, er i ferd med å etablere et forhold til flere grunneiere for å få til regionale anlegg for luftsport. Har man ikke problemer nok? Nå må man i tillegg kjempe med dette.

Vi er i ferd med å få skapt helt feile holdninger hos folk om hva vi, F/NLF, egentlig driver med. Skal vi i det hele tatt få slike anlegg rundt i landet må denne trenden snus. Det kan komme til å bli meget vanskelig. For hva kan skje nå når flere blir ekskludert samtidig? Folk uten holdninger, gi faen mentaliteten råder, "jeg har lyst til å hoppe i fjell derfor gjør jeg det". Folk uten holdninger til regelverket som finnes og til konsekvensene av påfølgende uhell-/ulykke. Hav om disse slår seg sammen og.....? Jeg tør ikke tenke tanken ut. Er vårt solide

De problemene en har ment vært tilknyttet vingskjermen for 1.-gangs hoppere er svært overdrevet. Gjennom ca. 6000 førstegangshopp på vingskjerm i U.S.A., i 1984, og ca. 500 - 600 i Frankrike, har man sett at styringsproblematikken ikke er noen faktor lenger. Når så ikke er tilfellet er det åpenbart at vi gir våre elever de samme muligheter som oss selv.

Til slutt et eksempel: Bill Dauce, Lodi, California, har de siste 4 årene gjennomført ca. 8000 ving-elevhopp på feltet sitt. På den tiden er 2 benbrudd de eneste skader. Og det var ikke pga. skjermene.

Hvorfor automatåpnerne nå, og ikke før?

For det første har FXC-12000 blitt videreutviklet slik at man ikke lenger er avhengig av et sofistikert vedlikeholdsapparat i hver enkelt klubb. Det eneste en skal gjøre er å sende den inn til fabrikk en gang pr. år. Dette er påbudt, og da blir den borte i ca. 3 uker. Videre er Campus-prosjektet det eneste til nå som har utviklet et elektriggssystem med automatåpner som integrert enhet f.o.m. første dag.

Overgangsperioden

F/NLF har avtale om å kjøpe 25 - 40 rigger, levert innen utgangen av april. Dette forutsatt bestilling innen utgangen av januar. Praktiske forhold vil bli diskutert, og løst på HI-seminaret 1985, som går 18., 19. og 20. januar. De klubber som går over til det nye utstyret i år vil bli gitt et konverteringskurs på Østre Åra Rikssenter i mai. Dette vil gjennomføres av F/NLF i samarbeid med fabrikk-instruktører. I tillegg til dette arbeider F/NLF's styre med garantiordninger, eventuelt andre finansielle tiltak for å spre de økonomiske belastninger over tid for klubbene.

Best når det gjelder.

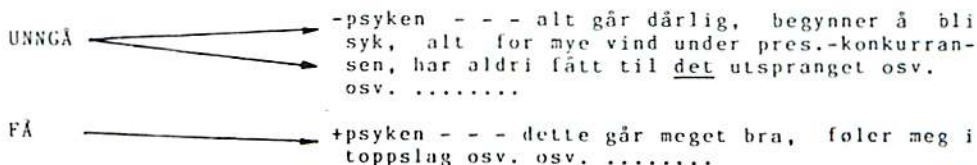
Trond Augustad Lørdag den 10/11 holdt Willy Railo en fire timers forelesning, for deltakerne på KK-seminaret og B-kurset, over temaet "Best når det gjelder".

Det å gi en oppsummering av timene er så sin sak - det umulige er å fange inn atmosfæren i auditoriet, dette fordi det virkelig "svinger" når Railo foreleser. Jeg tror at alle vi som var tilstede kjente oss godt igjen ved flere av foreleserens utsagn. Jeg tror ikke noe er stukket under en stol ved påstanden: mental avspenning/oppladning er et meget forsømt tema i vår idrett. Det paradoksale er at nettopp vi kanskje i langt større grad enn andre idretter har behov for avspenning. Det blir spennende å se det videre arbeidet på denne front.

Trond

Hvordan mental trening? Railo opererer med to begreper:

sine tidligere medlemmer så fullstendig ned i skitten som vi nå er i ferd med å gjøre. Vi har påtatt oss verv som dommer, jury og boddell i en og samme funksjon. Disse dømte lovbrøttere skal vel en gang få anledning til å vende tilbake som bedre mennesker. Gi dem en sjanse folkens. Vi bør, gjennom våre skygger av irritasjon, være istand til å se disse mennesker tilbake i våre miljøer etter endt soning. Da, etter min mening, med mulighet til å komme på det nivå de var på da papirene deres ble inndratt. Å sette dem ned på lavere sertifikatinivå, å aldri gi dem muligheten til å komme opp igjen, synes jeg høres noe grovt ut. Det vil være det samme som å hugge fingrene av en som har stjålet. Og slike metoder hører ikke vår sivilisasjon til. ★

Lars Geir Dyrdal Då eg no er oppfordra av red. Fritt Fall om å gje mine synspunkt om Fallskjermnorges største problem i øyeblikket ser eg på det som ei enkel oppgåve i og med at eg har ei klar oppfatning om dette. Derimot ta standpunkt til kva desse sportsdrepende indiida skal koma tilbake som ser eg på som mykje vanskelegare, men eg skal gjera så godt eg kan. Skal ikkje bruka for sterke ord, då dei vanlegvis virkar mot sin hensikt, heller ikkje skriva for mykje om konsekvensane av denne galskapen. Alle ansvarsbevisste fallskjerpatriotar med normalt gangsyn forstår etter kvart kva dette vil føra til om me tillet våre såkalla kameratar driva denne gamblinga. Det eg er meir oppteken av er kva i all verda som sirkulerar rundt i andre etasje på desse personane som går hen og gjer dette. Fleire av dei har det meste av dei statusane F/NLF utstedar, samt vore ildsjeler og oppbyggjarar av fleire lokal-klubbbar. Det eg ikkje forstår er at desse som har vore med så lengje, og sett korleis det heile er bygd opp med hardt arbeid gjennom utallige år, likevel ikkje er vortne vaksinert mot slike utbrudd.

Den spenning og fristelse det ligg i dette må slå ut i promille i forhold til kva dette øydelegg for både han sjølv og andre fallskjermkameratar på lengre sikt. At dette individ ikkje forstår dette må eg få lov til å karakterisera som tragisk.

Hadde Trollveggen vore like utfordrande, kunne det vore litt meir forståeleg at ein i eit ubevisst øyeblikk vart freista til å kasta seg utfor. Men at etter timelange marsjar ikkje blodsirkulasjonen til vedkommande er vorten så bra at han er i stand til å sjå den fullstendige elendigheit dette fører med seg, er heilt uforståeleg.

Kva desse folka skal koma tilbake til har eg fundert svært på utan å verta sikker på meg sjølv. Har prøvd å sammenligna litt med andre som mistar sertifikatet, nemlig fyllekjørarar.

Det virkar som sert.-inndraginga virkar helbredande på dei fleste, og at det sjeldan gjentek seg. Trur dette vil verta det same for våre ekskluderte og.

Mi svake meining er at den dagen desse kjem tilbake til sporten vår etter ca. 1 år utestengelse, bør få tilbake det meste bortsett frå instruktørstatusen sin. Eg trur ikkje på nokon måte at me her har med nokon uaktsomme mordarar å gjera. Desse folka trur eg fullt ut er i stand til å ta vare på andre, og likeeins utføra materiellkontrollar.

Eit viktig poeng er at HI i vedkommandes klubb må vera med på å vurdere dette ut i frå kva interesse og vilje vedkommande har vist i ekskl.-året for å vedlikehalda tidligare kunnskaper.

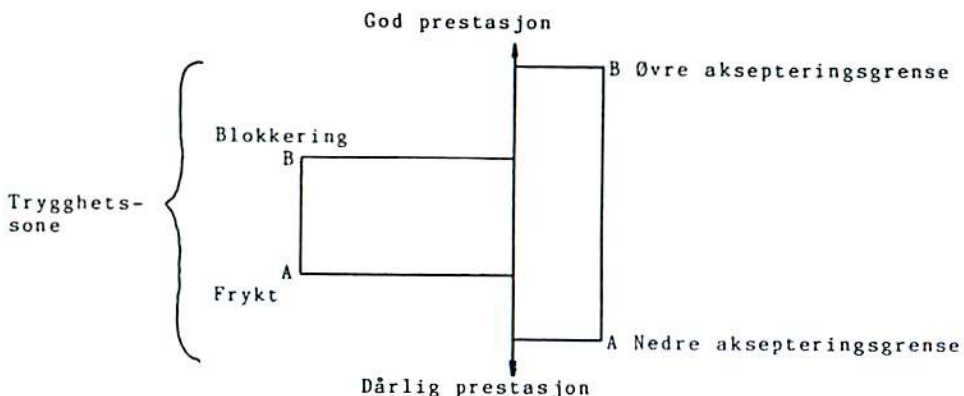
Instruktørlisens er eg redd for å dela ut i fyrste omgang, grunnen er at det må ha vore noko fundamentalt gale med haldninga personen hadde til sporten vår. Dette er ikkje sikkert er vorte helbreda på eit år.

At vedkommande skal presentera sporten vår for nye medlemmar er eg skeptisk til, dette må verta ei vurdering av HI kva tid instruktørlisensen kan utstedast, etter

- fremgang, samtidig som man ikke er "redd for å dumme seg ut".
- A og C er typer man ofte møter i idrettslivet (A har store ønsker om fremgang, og har stor nederlagsfrykt. C har små fremgangensøker, men har stor redsel for å gjøre det dårlig).
- D blir neppe noen eliteutøver, ei heller noen ivrig konkurranseperson.

Å utvide sine akseptgrenser.

Utøvernes prestasjonsmuligheter kan grafisk fremstilles som en skala med to ytre grenseverdier. Den øvre er den prestasjon utøveren føler som sitt absolutte maximum, den nedre markerer det bunnivå utøveren er redd for å komme under.

Man må våge å gjøre det dårlig for å kunne gjøre det godt. Eks. fra et hverværende RW-4-lag: "Vi må kjøre safe ellers så blir vi søppa...sakte og solid." Løsningen her kan være: "Vi aksepterer å hoppe hvor dårlig som helst." De føler seg fri til å hoppe dårlig. På denne måten flytter de sin aksept-grense under trening, og blir fullstendig avslappet til å skore 10p i konkurranse (godt hjulpet av Railo's kassett med mental trening, et 5 mnd. treningsprogram). Disse karene blir nok vanskelig å hamle opp med på neste NM.

Til slutt noen ord på veien:

MÅ - BØR - SKAL DISSE ORD SKAL VEKK!!!

VIL - TØR - KAN DISSE ORD VIL VI LEVE ETTER!!!

KK-seminaret.

Herleif Svendsen KK-seminar for landslagsutøvere ble avholdt på NIH den 9., 10. og 11. november, parallelt med B-kurset. Følgende møtte: Nicolay Songe Møller, Hans Erik Nørland, Jan Hole, Jarle Bakk, Stig Werner Waade, Per Johan Næsje, Aadne Skolt, Morten Johnsen, Rune Andreassen, Pål Bergan, Trond Augestad, Tor Erik Stranna, Roar Froiland og Tore Johansen. Dessuten var Tom Skogsberg og Tore Solheim invitert. Fra KK møtte Claus Heen og undertegnede, Jens Henrik Johnsen og Hallvard Stensaas stakk også innom.

hopping eller dødsulykker i denne forbindelse heller. Det miljø som omgir disse aktiviteter bør ikke gis denne form for stimulans. Vi setter ikke likhetstegn mellom fallskjermhopping eller forsøk på sjølmord. Men dødsfaren er åpenbar. De som utsetter seg sjøl for åpenbar dødsfare er ofte interessert i et størst mulig publikum. Trangen til å utsette seg for faren synes ofte å minske når utøverne ikke får den ønskede oppmerksomhet. I redningstjenesten og forsaret er det et reelt behov for fallskjermhoppere. I andre sammenhenger er det et av de mange utslag av bruk- og kastsamfunnets meningsløshet. Forby enhver form for fallskjermhopping som <<sport>>!

twt

Selmer Hagen har skrevet artikkelen etter oppfordring fra red. Hensikten er å få satt igang debatt vedr. hoppingen i Trollveggen. Artikkelen ble så sendt ut til 31 stk. av FF's lesere, utvalgt av red. Svarene som kom inn følger etter dette. Jeg ba også om at det ble tatt standpunkt til følgende, etter at "soningen" var over:

- hvilket sertifikatnivå skal han/hun få starte på?
- skal han/hun kunne bli HM/I/HI/MK?
- skal han/hun overhodet kunne, i fremtiden, ha ansvar for noen del av personell-/materieltjenesten innen vår virksomhet?
- skal han/hun få lov til å ta vare på seg selv (B-sertifikat)?
- eller er den evige elev fødd?

Med dette vil jeg anta at debatten om Trollveggen er igang og at flere innlegg vil komme i tiden fremover. Stå på. Skriv hva du mener.

Herleif

Johnny Moseid

Henviser til styrets siste artikkel i FF og artikkelen om fjellhopping av Selmer Hagen.

Mange av argumentene som blir brukt mot fjellhoppingen er jeg selvfølgelig helt enig i, men jeg reagerer noe på en slik utsøkt fordømmende holdning som blir lagt for dagen. At et hoppforbud er blitt innført, og at de som ignorerer dette får sin straff i h.h.t. styrets praksis er helt på sin plass. Overtredelser av vårt reglement uansett om det gjelder fjellhopping eller andre ting bør få konsekvenser for den det gjelder.

At fjellhoppingen er blitt en belastning for oss alle er udiskutabelt. Vi møter stadig hentydninger fra menigmann angående vårt fallskjerm-engasjement med hentydning til Trollveggen.

Når det gjelder den fordømmende tonen jeg påpekte innledningsvis, tror jeg denne sår unødig vondt blod mellom oss. Disse hopperne som hopper ulovlig er tross alt våre venner og kamerater. De har for-

brutt seg og får sine sertifikater inndradd for et gitt tidsrom. OK, dette mener jeg er straff nok. Det har ikke noen bedre preventiv virkning å skyve dem fra oss for alltid.

Når inndragningstiden er forbi bør disse få tilbake sine papirer evt. på prøve. Vi har bruk for deres viten og kunnskaper og vi har ikke ubegrenset av ressurser å ta av. Jeg tror ikke den uansvarlighet disse har vist med sin fjellhopping er overførbar til andre situasjoner.

Etter inndragningsperioden er over vil uvilkårlig disse folkene bli holdt under oppsikt. Jeg ser som sagt ingen positive konsekvenser av å følge en evig fordømmende holdning overfor lovbrysterne. Inndragningen som er tidsbegrenset er straff nok dersom de da ikke bevisst provoserer med videre fjellaktivitet.

Det er et annet problem.

★

→

Jan Hole og Hans E. Nærland

Pål Bergan og Morten Johnsen

En del ble gjort som gruppearb.

Alle var tilfreds m/KK-seminaret

**HAR NOEN EN KASSETT KALOTT
SOM JEG KAN FÅ FOR Å ØVE
MEG Å SY LAPPER I?**

JEG BETALER FRAKT.

PÅL BERGAN TLF. 02/680349

TROLLVEGGEN – fallskjerm sportens forbannelse ??

Av SELMER HAGEN

Med denne overskriften som innledning blir vi i siste FF gjort kjent med at nye utsprang er foretatt i Trollveggen. Redaktøren ber i samme anledning om andres syn i denne sak. La meg innledningsvis bemerke at jeg generelt sett ikke ønsker å diskutere slike saker som leserinnlegg i offentlighetens media. Denne sak er imidlertid av en så alvorlig karakter at slike prinsipper må settes til side. Etter min mening er det nødvendig at vi alle gir vårt syn tilkjenne, også i den hensikt å støtte våre tillitsvalgte i deres syn.

De som har vært i sporten "noen år", vet inderlig vel hva som innledningsvis ble nedlagt av arbeid - og hva som måtte fremføres av argumenter for å oppnå ansvarlige myndigheters tillit til oss som ansvarsbevisste og troverdige samfunnsborgere (-det var faktisk tvil om det!). Bare det å få etablert hoppfeltet var en omstendighet som bare de impliserte kjenner til.

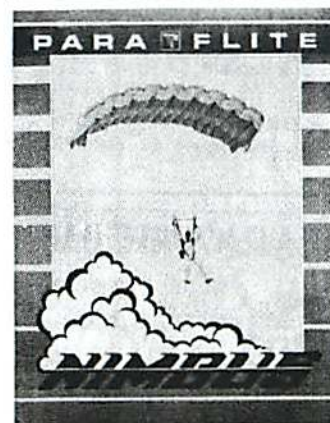
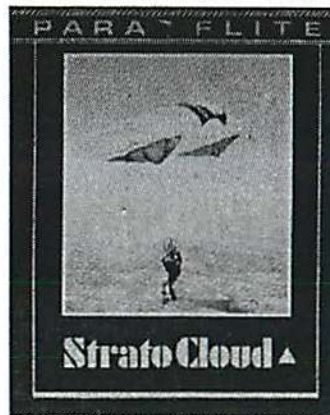
Jeg husker godt de første regler/bestemmelser fra (-den gang-) FK/NAK som jeg så vedrørende fallskjermhopping. De var fra 1967, underskrevet av Reidar Vangen og omfattet 10 paragrafer. Det var nok - den gang. Og vi innrettet oss etter disse. Jeg husker også "TROFSK's håndbok i fallskjermhopping" som Finn Kirkestuen var eksponent for - og som senere ble grunnlaget for F/NLF's Håndbok. Nostalgi? Ja vel. Men alt dette pionerarbeidet - og mye mer - både lokalt og sentralt, har resultert i at vi til slutt fikk den status vi arbeidet for; - å bli godtatt som ansvarsbevisste samfunnsborgere.

Vedlagt kopi av avisutklipp viser eksempel på hvordan vi har vært vurdert - og som vi hittil har maktet å tilbakevise.

Men så kom fjellhoppingen! Dermed var grunnlaget lagt for en ny hets - og også mot oss andre enn de utøverne som deltok i denne virksomhet. Jeg er ikke bare skuffet - jeg er forbandet! Dette har gått ut over meg! Jeg blir identifisert som en av dem i og med at jeg hopper fallskjerm.

Å hevde at vi har bestemmelser som klart definerer hva fallskjermhopping er - og at fjellhopping ikke kommer inn under denne definisjon, synes ikke å vinne forståelse i enkelte kretser. Dermed må vi begynne på nytt for å oppnå samfunnets aktelse igjen. Med bakgrunn i det vi nå kjenner til om fjellhopping, og de faremomenter som foreligger både for utøveren og andre (-redningsaksjon), må personer som trosser dette fjernes fra all vår virksomhet med forakt. De har selv - med sin handlemåte, utvist en så stor grad av forakt for oss andre, at de aldri mer må få adgang til et seriøst fallskjermmiljø igjen. Etter min mening er det og et berettiget grunnlag til å stille et spørsmål om deres lojalitet overfor samfunnet generelt sett. Hvilke adferdsmønstre vil være fremherskende for slike personer innenfor andre felter i samfunnet? Personlig er jeg betenkt, og finner det vanskelig å unngå uttrykket "bevisst blokkering". Jeg mener derfor at det foreligger en plikt til å "informere" andre organisasjoner - og offentligheten forøvrig - om hvem, og hvilke personer dette er. Med all respekt for de som synes jeg er "en 4-kant" uten smidig vurderingsevne (-landsmøtet 1982?), vil jeg hevde at det er i denne sak bedre å "overreagere" - istedet for →

Vi har fått forhandleragentur for verdens største fallskjermprodusent - PARA FLITE, INC.

AUTHORIZED DEALER

This Certificate Affirms

TM's PARA-SALE A/S

P.O. Box 167

3344 Haslum, Norway

Meets the highest standards of
Professionalism, Integrity and Ethics
in The Parachute Industry and,
is Authorized to Sell and Service
Para-Flite, Inc. Products

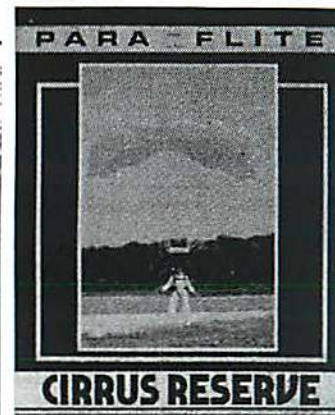
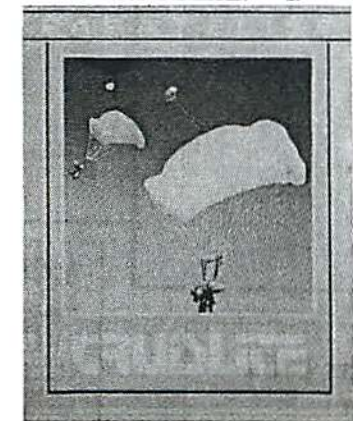
[Signature]

SEPT. 4, 1984

Date

- Her får du kvalitet - og avbetaling opp til 3 år.
- Kontakt oss for nærmere opplysninger.
- Alt nytt utstyr selges med full kaskoforsikring for ett år, inkludert i prisen.
- Vår forsikring dekkes gjennom:

DUBORGH-BOY
ASSURANCE A/S

REDAKTØREN HAR ORDET

Så har FK bestemt at den nye elevriggen skal inneholde firkant fra første hopp. Mange spydige bemerkninger som er fremkommet under FK's arbeid vil nå forstumme. De fleste mener nok at det ble gjort et klokt valg. De første klubbene vil være operative på det nye systemet fra sommeren 85.

Redaktørens forrige skrivelser skapte debatt. DET VAR OGSÅ MENINGEN. Det var ikke meningen å trække folk ned i gørra, men å frata enhver ambisjonene som måtte finnes vedr. hopping fra faste installasjoner. At lysten til å forsøke BASE-hopping er til stede hos mange må bare aksepteres, men det kan ikke aksepteres at noen faller for fristelsen. Det er selvfølgelig helt riktig som noen hevder at sportens utvikling til dels er avhengig av at det blir utført pionerarbeid og at eksperimenter blir utført, men dette må skje innenfor det gjeldende lovverk og bestemmelser. Dersom den enkelte handler utfra sitt eget forgottbefinnende vil vi havne rett ut i kaotiske tilstander. 1984 har vært et godt år for Norsk fall-sjersport. Vi har fått arrangert det første mesterskapet på Rikssenteret, vi har fått vår hittil beste plassering i et S/P-VM, og det er fremgang å spore også i RW. Jo, med de nye fasiliteter og ambisjonene til våre konkurranse-hoppere ser vi 1985 lyst i møte. Godt nytt år.

FORSIDEN: Fremtidens fallskjerm er firkanter. Fremtiden kommer til Norge i 1985, også for elever, har FK bestemt.

FOTO: JØL

FRITT-FALL

ORGAN FOR FALLSKJERMSEKSJONEN/NLF

KOMMER UT 4 GANGER PR. ÅR

Abonnementspris: Kr. 75

Postgirokontonr.: 3 27 55 00
Eller sjekk til: Heggveien 20,
7650 Verdal
NORGE

"FRITT-FALL"

UTGIVER:
Fallskjermseksjonen Norges
Luftsportsforbund (F/NLF)

ANSVARLIG REDAKTØR:
Herleif Svendsen

REDAKSJONSSEKRETER:
Margot Svendsen

DISTRIBUSJON:
Håkon Svendsen

ADRESSE:
Heggveien 20,
7650 VERDAL

TELEFON:
076 77403 e.kl. 1600
076 16119 kl. 0700-1500

POSTGIROKONTO NR.:
3 27 55 00

ABONNEMENTSPRIS:
Kr. 75,- pr. år

ANNONSEPRISER:
1/1-side, kr. 350,-
1/2-side, kr. 200,-
1/4-side, kr. 125,-
1/8-side, kr. 75,-

Ved bestilling av annonse for hele året (4 nr.) gis 15% rabatt.

Artikler i FF står for den enkelte forfatters egen regning og er ikke nødvendigvis uttrykk for redaktøren eller F/NLF's mening.

Ettertrykk tillates dersom ikke annet er påpekt og kilde opplyses.

F/NLF'S ADRESSE
Postboks 9596,
Egertorget,
0128 OSLO 1

F/NLF'S KONSULENT:
Jens Henrik Johnsen
Hauger skolevei 1,
1315 RUD
Tlf. 02 134290 tirsdager

TRYKK:
"Assistance"
7630 ASEN

JEG HAR BEGYNT Å SY..... og er nå kommet i gang på heltid!

-HOPPDRESSER ETTER MÅL

Ny type med små vinger - velegnet for sekvens
Grep på armer og ben som standard.
Laget av sterk polyester/bomull.
Veier kun 800 gram.
10 farger å velge mellom.
Spesialtilbud for lag.
Dressene ble bl.a. brukt av New Deal
og Sjur under NM84 (1. og 3. plass).

kr. 900.-

-BAGGER

SMOOTE!
Passer til det aller nødvendigste.
God passform.
Innvendig og utvendig lomme.
Parapack eller cordura, mange farger.

kr. 400.-

-FLAGGPOSE FOR DEMO

Holder effektivt flagg på plass til det skal brukes.
Festes på låret - enkelt og sikkert.

kr. 200.-

- LOMMEBØKER

Både for RW-log og NAK's logbok.
Velg egne farger.

Kr. 80.-/100.-

Flere farger og typer

fra kr. 50.-

SPESIELLE ØNSKER MOTTAS

Kort leveringstid om høsten og vinteren.

Bestill i god tid før neste sesong.

Henvendelser:

PÅL BERGAN
SVARDALESVEIEN 10,
0678 OSLO 6
Tlf.: 02 68 03 49